

Szombati Bibliai
Tanulmányok

A close-up photograph showing a person's hands being washed in a white bowl. The hands are being held and washed by another person's hands. The scene is set in a room with wooden chairs visible in the background. The lighting is warm and focused on the hands and the bowl.

**Mint van
megírva (II.)**

2009. április - június

Szombati Bibliai Tanulmányok

Mint van megírva (II.)

2009. április - június

Tartalom

1. Bűnbánat és megtérés	5
2. Keresztény tökéletesség	10
3. A keresztség	15
4. A lábmosás	20
5. Az úrvacsora	25
6. A 2300 prófétikus nap	31
7. A Szentély	36
8. Az engesztelés napja	41
9. A házasság – egy isteni intézmény	46
10. A keresztény család	52
11. A valódi műveltség	57
12. A Prófétaság Lelke	62
13. A négy világbirodalom a prófeciában	67
FÜGGELÉK	72

Kiadja:
A Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Generál Konferencia
Szombatskola Osztálya
Roanoke Virginia USA
www.sdarm.org

Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Magyarországi Területe
2146 Mogyoród,
Gödöllői út 201.
www.hnarm.hu

Nyomtatás készült:
Editura
Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27
505200, Făgăraș -
Jud. Brașov
Tel. 0268 213714
Fax 0268 214111
e-mail: info@azsmr.ro
www.azsmr.ro

A Szombati Bibliai Tanulmányok naponkénti tanulmányozásának programja kizárólag a Biblián és a Prófétaság Lelkén alapszik. A megjegyzések oly rövidek, amennyire csak lehetséges, melyek közvetlen, tömör gondolatokat tartalmaznak. Némely esetben zárójeleket [] alkalmaztunk, hogy biztosítsuk a megfelelő világos összefüggést és a folyamatos olvashatóságot. A forrásrövidítések és egyéb megjegyzések a függelékben található. A különösen ajánlott a forrásanyagok további tanulmányozása.

Előszó

Ezen negyedévben a szombaticskola tanulók, az egész világon, folytatni fogják a „Mint van megírva” tanulmányorozatot, mert „semmit sem kell félnünk a jövőtől, kivéve, ha elfeledkezünk az útról, amelyen az Úr vezetett bennünket, és a múltban adott tanításairól.” – GCBD 1893. január 29.

Sok alapvető igazság van ami elengedhetetlen ahhoz, hogy megért-sük Jézus Krisztus örökkévaló evangéliumát. Ezen dicsőséges igazságokat teljesen meg kell értenünk és elmélnünk kell azokról, mert azok felületes ismerete nem elégíti ki a lélek szükségleteit. Éhezünk és szomjazunk kell az igazságot, mert csak akkor elégítettünk meg. (Mt 5:6.)

„Van olyan fajta hit mely azt állítja, hogy náluk van az igazság, azonban az a hit nagyon ritka, mely Istent szaván fogja és mely szeretetből tevékenykedik és a szívet megtisztítja. Azok, akik vallják az igazságot, de nem tértek meg azt gondolhatják, hogy ők megtértek. Valamilyen téves és mulandó érzelmek, eszmék és elképzelések, vagy eltökéltség által jött létre szilárdságuk a megtérésükben való hitükben. Azonban a hit egy élő maradandó alapelv. Annak lényege az igazság, - az isteni, örökkévaló, változhatatlan igazság. A valódi megmentő hit elválaszthatatlan a bűnbánattól és megtéréstől, és ez a Lélek gyümölcseit termi. Ez egy folytonos, tudatos bizalom Jézusban. A bűnös egyedüli reménye a megfeszített és feltámadott Üdvözítő érdemeiben van. Nincs nyugalom semmilyen saját erőfeszítésünkben, hanem csak az Övé által.

Nekünk egy ünnepélyes üzenetünk van és ez nemcsak a lelkészekre van bízva. Azon férfiak és nők, akiket soha nem hívtak el a szolgálatra, részt vállalhatnak a világ figyelmeztetésében. Ragyogtatniuk kell világosságukat.” – RH 1883. november 27.

Ezen dolgok nélkülözhetetlenek üdvösségünk érdekében. Az alapelveket tanító ezen leckéket nyilvánvalóvá kell tennünk a mi mindennapi gyakorlati életünkben és továbbadni az embereknek mindenütt. Mesterünk visszatérése előtt megmaradt idő rövid, és a világ még mindig mély sötétségben és tudatlanságban van ezen megmentő igazságok felől. „Mindazonáltal az embernek Fia, mikor eljő, avagy talál-e hitet a földön?” (Lk 18:8.)

Hogy ezen értékes tanulmányok a rendkívüli áldások, a világosság és erő forrásai maradhassanak a hűséges lelkek számára az egész világon, ezért imádkozik

A Generál Konferencia Szombaticskola Osztálya

Belize részére

Kedves testvérek az egész világon!

Belize Közép-Amerika északkeleti tengerparti részén található. Területe 22965 km², ez a legkisebb nemzet El Salvador után az

amerikai kontinensen, és népessége is a legkisebb, 297000 lakosa van. Az északi és északkeleti része határos Mexikóval, a nyugati és déli része Guatemalával, keletről a Karib-tenger határolja, tengerpartja 280 km hosszú. Belize 1973-ig Brit Honduras néven volt ismeretes, az utolsó brit gyarmat volt az amerikai földrészen. 1981. szeptember 21-én nyerte el függetlenségét, de megmaradt a Nemzetközösség tagjaként.

A Reformmozgalom munkája 1994-ben kezdődött el, amikor egy testvérünk ide érkezett Hondurasból, hogy biblia munkásként dolgozzon. Hamarosan megszervezték a Missziót, és 2002-ben törvényesen bejegyezték a hatóságnál. Azóta, hogy a munka megkezdődött, testvéreink egy házat béreltek, mely gyülekezeti teremként szolgált, azonban már kevés a hely, mert megnőtt a gyülekezetbe járók száma. Megértve sürgős szükségleteinket, hogy misszióknak legyen egy központja, mely világító fényforrásként szolgálhat ezen országban elhatároztuk egy ingatlant Belize City-ben. Bár mindenki nagy áldozatot hozott misszióinkban, hogy forrásokat találjunk az építkezés megkezdéséhez, emellett bankkölcsönt kellett felvennünk, hogy folytatni tudjuk az építkezést és ki tudjuk fizetni számláinkat.

Amikor az első szombati adakozást Belize részére összegyűjtitek, mi reméljük és imádkozunk azért, hogy az Úr érintse szíveteket, hogy javaitokból, amint nekünk juttattok egy kis részt, segítsen nekünk, hogy előrehaladhassunk a mi terveink és vállalkozásunk megvalósításában.

A ti testvéreitek Belizéből

BŰNBÁNAT ÉS MEGTÉRÉS

„Bánjátok meg azért, és térjete meg Istenhez, azért, hogy eltörlössenek a ti bűneitek és eljöhessenek a felüdülés idei az Úrnak színétől.” – Apcs 3:19.

„A valódi megmentő hit elválaszthatatlan a bűnbánattól és megtéréstől, és ez a Lélek gyümölcseit termi. Ez egy folytonos, tudatos bizalom Jézusban. A bűnös egyedüli reménye a megfeszített és feltámadt Üdvözítő érdemeiben van.” – RH 1883. november 27.

Javasolt olvasmány: *Jézushoz vezető út, 10-26, 49-56.*

Vasárnap

március 29.

1. AZ EMBER VALÓDI ÁLLAPOTA

a. **Hogyan írja le Isten igéje egy megtéretlen személy lelki állapotát? Ef 2:1-3; Kol 2:13.**

„Bűnös természetünk elidegenített bennünket Istentől.” – FLB 87.

b. **Milyen az egész emberiség állapota? Rm 3:10-18.**

„Valóban szomorú dolog Isten Lelkének kegyességei nélkül lenni, de még ennél is borzasztóbb állapot, ha bár a lelkiség és Krisztus hiányában élünk, mégis igazolni próbáljuk magunkat azok előtt, akik féltenek minket, hogy nem kell aggódnunk és sajnálkozniuk rajtunk. Félelmetes az öncsalás hatalma az ember gondolkodása fölött! Micsoda vakság! Ha világosságunk tartjuk a sötétséget, a sötétséget pedig világosságnak!” – 4B 88.

„Önismerettel kell rendelkezünk, egy olyan ismerettel, mely bűnbánatot eredményez, mielőtt megbocsátást és békét találhatnánk. Csak azokat a bűnösöket tudja megmenteni Krisztus, akik ismerik önmagukat. Nekünk ismernünk kell valódi állapotunkat, vagy nem fogjuk érezni Krisztus segítségének szükségét. Meg kell értenünk, milyen veszélyben vagyunk, nem fogjuk elérni menedékünket. Éreznünk kell sebeink fájdalmát, különben nem vágyunk a gyógyulásra.” – ST 1902. április 9.

2. A BŰNÖS SZÜKSÉGLETE

a. Milyen fontos igazságról nem szabad elfelejtkezzünk, amit a farizeus és a vámszedő példázata is tanúsít? Lk 18:10-14; Zsol 51:19.

„A vámszedő más hívőkkel együtt ment el a templomba, de csakhamar elhúzódott tőlük, mint aki méltatlan arra, hogy velük imádkozzék. Távol állva „még szemeit sem akarja vala az égre emelni, hanem - elkeseredett gyötrelmében és önmagát utálva - veri vala mellét”. Tudta, hogy vétkezett Isten ellen. Érezte, hogy bűnös, szennyes. Még csak szánalmat sem várhatott a körülötte levőktől; hiszen megvetéssel néztek rá. Tudta, hogy semmi érdeme nincs, amiért Isten megdicsérhetné, és kétségbeesetten kiáltott: „Isten, légy irgalmas nékem bűnösnek!” Nem hasonlította magát másokhoz.” – KP 101.

„Amikor a bűnös ráébred tehetetlen állapotára, és érzi, hogy szüksége van az Üdvözítőre, hittel és reménnyel közeledhet „Isten Bárányához, aki elveszi a világ bűneit.” (Jn 1:29.) Krisztus elfogadja azt a lelket, aki valódi bűnbánattal jön hozzá.” – TDG 370.

b. Miért van szükségünk külső segítő erőre, hogy megigazítson bennünket Isten előtt? Ésa 64:5; Jób 14:4.

„Lehetetlen, hogy saját erőnkől kimenekülhessünk a bűn örvényéből, amelybe beleestünk. Szívünk hajlamai gonoszak, és mi ezen változtatni nem tudunk. „Ki adhat tisztát a tisztátalanból? Senki” (Jób 14:4). „Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; minthogy az Isten törvényének nem engedelmeskedik, mert nem is teheti” (Rm 8:7). Nevelésnek és képzésnek, az akaratfejlesztésnek és igyekezetnek megvan a maga kellő hatásköre, de e tekintetben teljesen tehetetlen. Külsőleg kifogástalan magaviseletet előidézhetnek ugyan, de a szívet átalakítani és a cselekvés titkos rugóit megtisztítani nem tudják. Előbb egy felsőbb hatalomnak kell a szívben működni; felülről jövő új életre van szükség, mielőtt a bűnös ember a szentség állapotába juthat. Ez a hatalom: Krisztus. Egyedül az Ő kegyelme képes a lélek holt erőit megeleveníteni és Istenhez, szentséghez vezetni.” – JVÚ 16.

„A megváltás Jézus Krisztus által van, mert egyedül Ő a mi igazságunk. Bárcsak mindenki abbahagyná, hogy a saját érdemeire tekint. Mindent megtalálunk Jézus Krisztusban, amire szükségünk van, és ha együttműködünk Vele, akkor tökéletessé válunk Őbenne.” – 10MR 10-11.

3. A BŰN FELETT VALÓ BÁNKÓDÁS

a. **Hogyan kiált fel egy ember, amikor ráébred elveszett állapotára? Rm 7:24; Zsol 51:3-5. Mit foglal magába a valódi bűnbánat? 2Kor 7:10.**

„A bűnbánat a bűn feletti bánkódást és az attól való elfordulást jelenti. Mindaddig nem hagyunk fel vétkeinkkel, amíg azok bűnös voltát fel nem ismerjük. Életünkben akkor történhet csak a valódi változás, ha teljes szívvel elfordulunk a bűntől.” – JVÚ 23.

„A megmentő és üdvözítő kegyelem első gyümölcse a bűnbánat ... A bűnbánat az az egyetlen folyamat, amely által Krisztus képmásának végtelen tisztasága visszatükröződik az Ő megváltottaiban.” – ST 1905. június 28.

b. **Amint megvalljuk bűneinket és elfordulunk attól, mire számíthatunk határozottan? 1Jn 1:9; Rm 10:9.**

„Egyszerűek, igazságosak és méltányosak azok a feltételek, hogy könnyűretet nyerjünk Istentől. Az Úr nem vár el tőlünk semmi nehéz fájdalmas dolgot, hogy bűnbocsánatot nyerjünk. Nem kell hosszú, fárasztó zarándokútra indulnunk, nem kell fájdalmas vezeklést végeznünk, hogy azok a menny Istenének kegyeibe ajánljanak minket, vagy hogy jóvátegyük bűneinket, azonban aki megvallja és elhagyja az ő bűnét kegyelmet kap. Becses ígéret ez, amit a bűnbeesett ember kapott, hogy bízni tudjon a szeretet Istenében, és törekedjék az örök életre, Isten országába.” – 5B 635.

„Krisztus gazdagon gondoskodott róla, hogy erősek legyünk. A Szentlelket adta nekünk, hogy eszünkbe juttassa Krisztusnak minden ígéretét, hogy nyugalomunk legyen és megbocsátás édes békéjének érzete töltse be szívünket. Ha tekintetünket egyedül Jézusra irányítjuk és bízunk hatalmában, akkor a biztonság érzete tölti be lelkünket, mert Krisztusnak igazsága lesz a mi igazságunk.” – ÉÉM február 10.

„Ha hiszünk az ígéretben, hisszük hogy bűneink megbocsáttattak és megtisztultunk, a gutaütöthöz hasonlóan mi is meggyógyulhatunk összes bűneinkből és betegségeinkből.” – JVÚ 52.

4. MEGTÉRÉS

a. Milyen nyájas meghívás van adva minden embernek, aki érzi a megváltás szükségességét? Ésa 1:18; 55:6-7.

„Üdvözítőnk a mennyei udvarokban áll és kiterjeszti a világra a nyájas meghívást: „Jöjjetek ti megfáradtak, ti szegények, ti éhesek, jöjjetek ti megterheltek, ti lesújtottak, bűn-beteg lelkek, jöjjetek.” – ST 1875. augusztus 5.

„Ahogyan a bűnös a bűnnek elítéltje, úgy szeretetének és szentségének lebilincselte is, mert Jézus magához vonja őt... Krisztus szeretetének szemlélése által, aki életét adta, hogy megmentse a bűnöst, bűnbánat ébred szívében. Ez Isten szeretete, amely a legkeményebb szíveket is meglágyítja!” – RH 1901. szeptember 3.

„Krisztus mindig kész bennünket bűneinktől megszabadítani, de akaratunkat sohasem kényszeríti. Ám, ha állandó vétkezés folytán akaratunk teljesen a gonosz felé hajlik, ha nem vágyunk újból szabaddá lenni, és nem akarjuk elfogadni Isten kegyelmét, vajon mit tehet még értünk?” – JVÚ 34.

b. Milyen veszély van annak, ha halogatjuk az Úrhoz való visszatérésünket? Zsid 3:15; Ám 8:11-12; Lk 13:25-27.

„Nem akarok sokat beszélni az emberi élet rövidségéről és bizonytalanságáról, de van egy borzalmas veszedelem - olyan veszedelem, melyet sajnos nem értenek meg kellőképpen -: ha késlekedünk a Szentlélek szavára hallgatni, és inkább tovább folytatjuk a bűnös életet. Mert valóságban a halogatótást ezt jelenti. A legkisebb bűn elkövetése is azzal a veszedelemmel járhat, hogy az örök üdvösséget elveszíthetjük miatta. Amit mi nem győzünk le, az bennünket győz le és megsemmisülésünket idézi elő.” – JVÚ 33.

„Amikor egy ember látja, hogy veszélyben van, belátja szükségét a jellem változtatásának, és a szív változtatásának is. Lelke felkavarodik, félelme felébred. Isten Lelke munkálkodik benne, félelmtől remegve munkálkodik saját magáért, törekszik arra, hogy jellemhibáit kikutassa és megtalálja, látja, mit tehet azért, hogy életében létrehozza a szükséges változást. Szíve megalázkodott. Bűnvallomása és bűnbánata mutatja őszinte vágyódását életének megújulására. Bevallja bűneit Istennek, és ha megsértett valakit megvallja helytelenségét annak, akit ő megsértett. Mialatt Isten munkálkodik, Isten Lelkének befolyása alatt a bűnös megvalósítja, amit Isten az ő értelmében és szívében munkál. Összhangban cselekszik a Lélek munkálkodásával, és az ő megtérése valódi.” – RH 1904. július 7.

5. ÚJJÁSZÜLETÉS

a. Ismertesd Jézus Nikodémussal történt beszélgetését! Jn 3:1-8. Mi volt az eredménye ennek a találkozásnak?

„Nikodémus elfogadta a tanítást és magával vitte. Másképpen tanulmányozta a Szentírást, nem a vita vagy az elmélet kedvéért, hanem hogy a lélek számára nyerjen életet. Amint alávetette magát a Szentlélek vezetésének, látni kezdte a mennyei királyságot.” – JÉ 137.

b. Mi a valódi jelentése a víztől és Lélektől való „újjászületésnek”? Jn 1:12-13; 2Kor 5:17; 2Pt 1:3-4.

„Akik a Krisztus Jézusban új teremtményekké váltak, a Lélek gyümölcseit fogják megteremni: A szeretetet, örömet, békességet, béketúrést, szívességet, jóságot, hitet, szelidséget és mértékletességet. Nem találnak többé örömet a régi élvezetekben, hanem az Isten Fiában való hit által, nyomdokait követik, az Ő jellemét tükrözik vissza és „megtisztítják magukat, aminthogy Ő is tiszta.” Amit régen gyűlöltek, azt most szeretik, s amit régebben szerettek, azt most gyűlölnek, akik azelőtt büszkék és akaratosak voltak, most szelídek és alázatosak.” – JVŰ 58.

„Akik szívükben megtapasztalják a valódi megtérést, életükben meg fognak mutatkozni a Lélek gyümölcsei. Óh, bárcsak a gyenge lelki életet élők felismernék, hogy csak azoknak adhatja Isten az örökéletet, akik az isteni természet részeseivé lesznek, és elmenekülnek a romlottság elől, mely a bűnös kívánság által uralkodik e világon!” – 9B 155.

Péntek

április 3.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Az „igazság filozófiája” elősegíti a „jót” önmagunkban. Miért téves és törekeny ez az elmélet?
- A példázatában miért igazult meg a vámszedő és miért nem a farizeus?
- Mi jellemzi a valódi bűnbánatot?
- Milyen az igazi megtérés?
- Milyen változás látható azokban, akik újjászülettek?

KERESZTÉNY TÖKÉLETESSÉG

„Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.” – Mt 5:48.

„Kizárólag a tökéletesség az, ami a mennyei színvonalnak megfelel. Ahogyan Isten is tökéletes az Ő magasztos területén, úgy legyenek az Ő gyermekei is tökéletesek az általuk betöltött saját szerény területükön.” – 2SP 225.

Javasolt olvasmány: *Megszentelt élet, 61-67. (A krisztusi jellemvonások kialakulása)*

Vasárnap

április 5.

1. ISTEN AZ EMBERT TÖKÉLETESNEK TEREMTETTE

a. Mit jelentett ki Isten, miután – az ember saját képmására teremtésével – befejezte teremtői munkáját? 1Móz 1:31; Préd 7:29.

„Mert kezdetben Isten az embert a saját képére teremtette. Felruházta nemes tulajdonságokkal, lelkivilága kiegyensúlyozott és lényének minden erői harmonikusak voltak. Isten e pompás ajándékait azonban összehalálta a bűnbeesés... Az emberi élet alapvető célja azóta az, hogy visszakerüljön a tökéletességnek arra a fokára, amelyen a teremtéskor állt. Ez a cél minden mást megelőz.” – CE 63.64.

„Isten az embert igaznak teremtette. Nemes jellemvonásokkal ruházta fel a bűnre való hajlam nélkül. Megáldotta kiváló értelmi képességekkel, és elé tárta a hűség és engedelmesség lehető legsúlyosabb indokait. Tökéletes és állandó engedelmesség volt az örök boldogság feltétele. Csak ezzel a feltétellel járulhattak az élet fájához.” – PP 23.

b. Honnan tudhatjuk, hogy Ádám tökéletes volt az élet minden vonatkozásában, páratlan értelemmel felruházva? 1Móz 2:19-20; Zsol 8:5-7.

„Az embernek, a teremtés koronájának Isten képességet adott követelményei megértésére, törvényei igazságos és áldásos voltának és szent kívánalmainak felfogására. Az ember pedig köteles rendíthetetlenül engedelmeskedni.” – PP 27.

2. A TÖKÉLETESSÉG ELVESZETT

a. Milyen messze terjedő volt az emberek elfajulása, amikor a világ még gyermekkorát élte? 1Móz 6:5,11-12.

„A bűnbeesés után azonban az ember a saját bűnös vágyait akarta követni. Ennek következtében a bűn és nyomorúság rohamosan fokozódott. Nem tartották tiszteletben sem a házasságot, sem a tulajdonjogot. Aki megkívánta felebarátja feleségét és vagyonát, elvette erőszakkal, és diadalt ült erőszakos cselekedete felett. Élvezettel pusztították az állatokat, és a húskételek fogyasztása még kegyetlenebbé és vérszomjasabbá tette őket, míg nem az emberi élethez is megdöbbenő kegyetlenséggel viszonyultak.

A világ a gyermekkorát élte, de a gonoszság annyira elmélyült és elterjedt, hogy Isten nem tűrhette már tovább.” – PP 64.

„Az özönvíz előtti világ lakói úgy az evésben, mint az ivásban mértéktelenek voltak. Ették a húst, habár Isten ebben a korszakban nem adott engedélyt az állatok húsának fogyasztására. Megromlott étvágyuk nem ismert határokat, ettek és ittak a bűnös élvezetért és kielégülésért, és olyan romlottakká váltak, hogy Isten nem tűrhette ezt tovább. Gonoszságuk mértéke betelt. Istennek vízözön által kellett megtisztítani a földet az erkölcsi szennytől, romlottságtól.” – CH 109.

b. Hogyan írja le Pál apostol az emberiség elfajulását? Rm 1:21-32.

„Az emberi értelem törvénye, hogy szemlélés által átváltozunk. Az ember nem múlhatja felül az igazságról, tisztaságról és szentségről alkotott fogalmait. Ha gondolatban soha nem emelkedik az emberi szint fölé, ha hitben nem tud elgondolkozni a végtelen bölcsességen és szereteten, akkor egyre lejjebb süllyed. A hamis istenek tisztelői istenségeiket emberi tulajdonságokkal és szenvedélyekkel ruházták fel, ezért őket tekintették jellembeli példaképüknek. Ennek következtében erkölcsük megromlott... Isten parancsolatokkal szabályozza az ember életét, de törvényét áthágták, és ennek mindenféle bűn lett a következménye. Az ember leplezetlenül és vakmerően vétkezett. A jogosságot a porba tiporák, és az elnyomottak kiáltása felhatolt az égig.” – PP 63.

3. AZ EMBERISÉG HELYREÁLLÍTÁSA

a. Milyen tervet fektettek le a mennyei udvarokban az emberi család helyreállítása érdekében? Jób 33:24, 26-28; Mk 10:45.

„Az Istenség szájalomra ébredt az emberi faj iránt, és az Atya, a Fiú és a Szent Lélek elhatározták, hogy lefektetik a megváltás tervét. Hogy ez a terv teljesen megvalósuljon, határozat született, hogy Isten egyszülött Fiának fel kell áldoznia magát a bűnért.” – CH 222.

„Ádám bűne az egész emberiséget reménytelen nyomorba döntötte, de Isten Fiának áldozata révén az ember újabb próbaidőt kapott. Akik a megváltást hasznukra fordítják, azok szabadulásáról Isten már a megváltás tervében fontoskodott. Isten tudta, hogy az ember képtelen saját erejéből győzedelmeskedni, s ezért segítségét nyújtotta. Milyen hálásaknak kell lennünk, hogy út készült számunkra, melyen át az Atyához juthatunk, hogy még nyitva állnak a kapuk, melyeken át a mennyei fény sugarai ömlenek felénk. A menny világossága kiárad mindenkire, aki kész befogadni azt.” – KÉ 17.

b. Bár Sátán terve az, hogy az emberiséget törbe csalja és megtartsa ezen elbukott állapotában, hogyan avatkozott közbe Jézus, helyreállításunk érdekében? Jn 10:27-29; 6:39-40; Fil 1:6.

„Ádám bűnbeesése óta megszakadt az Istennel való közvetlen kapcsolat; Krisztus közvetített a menny és a föld között.

Most, amikor Jézus eljött „a bűn testének hasonlatosságában” (Rm 8:3), maga az Atya szólt. Azelőtt Krisztus által érintkezett az emberiséggel, most pedig Krisztusban. Sátán remélte, hogy Istennek a bűnnel szembeni irtózata örökre elválasztja a mennyet a földtől. Most viszont nyilvánvalóvá vált, hogy az Isten és ember közötti kapcsolat helyreállt.” – JÉ 88.

„Az örökkévaló Isten Fia közbelépett, hogy a törvényszegés büntetést elszenvedje, s így a bűnös kaphasson egy másik próbaidőt és az ember Isten kegyébe férközhessen. Ő volt a váltságdíjunk, aki egy volt az Istennel és magára vette az emberi természetet. Az egész föld rengett és rázkódott a látványtól, ahogyan Isten drága Fia szenvedett Isten haragjától, amit az ember törvényszegése okozott. Az égbolt zsákba öltözött, hogy eltakarja az isteni Áldozat látványát.” – LHU 153.

4. A VÉGSŐ CÉL

a. Miután elfogadtuk Krisztust és az Ő igazságát, milyen további lépéseket kell tennünk azért, hogy elérjük a tökéletességet? Zsid 5:12-14; 6:1-2; 2Pt 3:18.

„A mi feladatunk, hogy törekedjünk a tökéletességet elérni a hatókörünkön belül, ahogyan Krisztus ezen a földön ugyanezt elérte jellemének minden vonatkozásában. Ő a mi példaképünk. Mindenben törekedjünk Istent dicsőíteni jellemünk által. Ha még mindig nem sikerül elérni az isteni kívánalmakat, akkor minden áldott nap veszélyeztetjük lelkünk üdvösségét. Meg kell értenünk és méltányolnunk az előjogot mellyel Krisztus felruházott bennünket, és meg kell mutassuk a legmagasabb színvonal elérésében való eltökéltségünket. Teljes mértékben alá kell vessük magunkat annak az erőnek amelyet Ő megígért nekünk.” – MM 253.

„Ahogyan Isten is tökéletes az Ő magasztos területén úgy az ember is tökéletes lehet a maga területén. A keresztes jellem eszményképe a Krisztushoz való hasonlóság. Nyitva van előttünk a folyamatos fejlődés útja. Van egy elérendő cél, egy mérték, amely magába foglal minden jót, tisztát, nemest, és emelkedettét. Szüntelen növekednünk kell, s megállás nélkül fejlődünk, előre és fölfelé a jellem tökéletessége irányába.” – HP 141.

b. Jézus fog bennünket tökéletessé tenni amikor eljön, vagy már tökéletes állapotban fog találni bennünket? 1Kor 1:8; 1Thes 5:23; Ef 5:27; 2Pt 3:14.

„Mikor Krisztus eljön, nem fogja megváltoztatni senkinek a jellemét. Értékes próbaidőt kaptunk, hogy fejlődjünk jellemünk öltönyének mosása által és megfehérítsük azt a Bárány vérében.” – CE 237.

„Nem engedhetjük meg magunknak, hogy elveszítsük az örök életet, mivel nem vagyunk hajlandóak elkülönülni a világtól. Az én el kell rejtőzzen Krisztusban. Az Ő látványával kell beteljen szemünk. Teljesen az Úr oldalára kell állnunk, emlékezve a szavakra: „Mert Isten munkatársai vagyunk.” (1Kor 3:9.) Isten azt kívánja, hogy Krisztus iskolájában tanuljunk meg, hogy szívünkben szelídek és alázatosak legyünk. Feszítsük meg az ént annak világi érzelmeivel és testi vágyaival. Nincs második próbaidő az elesett embernek. A menny nem az a hely ahol le kell győzni a jellem hibáit.” – YI 1900. október 25.

5. A TÖKÉLETESSÉG TELJES

- a. Milyen csodálatos ígéretet kaptak azok, akik teljesen megtisztítják szívüket a Bárány vérében? [Mt 5:8](#); [Jel 7:14-15](#); [1Jn 3:2-3](#).

„Jézus kijelentette, hogy a tiszta szívűek láthatják meg Istent. Ők fel fogják ismerni Istent az Ő Fiában, aki a földre lett küldve az emberi faj megmentéséért. Értelmük megtisztult és büntelen gondolatokkal van tele, tisztábban fogják látni a Teremtőt hatalmas kezének műveiben, a világegyetemet alkotó szépségben és ragyogásban.” – 2SP 208.

„A tiszta szívűek már ebben az életben is Isten jelenlétének tudatában élnek, az eljövendő örökkévalóságban pedig Istent szemtől szembe látják majd, miként Ádám együtt járt és beszélt az Úrral Éden kertjében.” – GHB 29.30.

- b. Mi a legmagasabb elérhető cél, amit mindenki elérhet, aki törekszik a tökéletességre? [1Pt 1:9](#); [1Thes 5:9](#); [Ésa 25:9](#).

„Ha örök életet akarunk nyerni, együtt kell munkálkodnunk Istennel, így elérjük a bibliai színvonalat, és jellemünket összhangba hozzuk a mi Urunk Jézus Krisztus jellemével... A legbuzgóbban törekedjen minden lélek a próbaidő ezen drága óraiban tökéletes jellemet kialakítani, mert Isten vágya az, hogy legyünk készen és tökéletesek, amikor a mi Urunk eljön nagy hatalommal és dicsőséggel.” – YI 1893. szeptember 7.

Péntek

április 10.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- A földön lévő összes teremtmény közül milyen értelemben páratlan az emberi faj?
- Miért kellett a vízözönnek megtörténnie, és miért kellett elpusztulnia Sodomának?
- Mi az egyedüli reménye a mi elkorcsosult fajunknak?
- Írd le az erkölcsi tökéletesség magasságát, amit el kell érünk mielőtt Krisztus visszatér, és az okot, amiért ez a tökéletesség szükséges!
- Mit jelent gyakorlati értelemben ez a fogalom: „tisztának lenni a szívben”?

A KERESZTSÉG

„Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtsnek. Aki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül, aki pedig nem hiszen elkárhozik.” – Mk 16:15-16.

„Krisztus a keresztséget lelki országába való belépés jelképévé tette. Kifejezett feltétellé tette, melynek mindenkinek eleget kell tennie, ha azt kívánja, hogy a gyülekezet elismerje és elfogadja, mint olyan személyt, aki az Atya, a Fiú és a Szent Lélek fennhatósága alatt áll.” – 6B 91.

Javasolt olvasmány: *Jézus élete, 71-81. (Kiáltó szó a pusztában), 131-139. (Nikodémus)*

Vasárnap

április 12.

1. KERESZTELŐ JÁNOS

a. Ki volt az első feljegyzett keresztelő az Újszövetségben, és mi volt az ő prédikációjának témája? Mt 3:1-6.

„János a Messiás eljövetelét hirdette, és megtérésre szólította fel a népet. A bűntől való tisztulás jeléül alámerítette őket a Jordán vizében. Ezzel a jelentős szemléltető tanítással azt mutatta be, hogy akik Isten választott népének tartják magukat, bűntől szennyezettek; szívük és életük megtisztítása nélkül aligha lehetnek részesei a Messiás országának.” – JÉ 78.

b. Amikor sok farizeus és sadduceus összesereglett a pusztában, hogy megkeresztelkedjen, milyen üzenetet adott János nekik? Mt 3:7-10.

„János kijelentette Izrael tanítóinak, hogy büszkék, önzők és kegyetlenek, inkább hasonlítanak mérges kígyók fajzataihoz - ami halálos átok az embereken -, mint Ábrahám igaz és engedelmes gyermekeihez... Ahogyan Ábrahámot kihívta a pogányok közül, úgy másokat is elhívhat a szolgálatára. Ezek szíve olyan élettelennek tűnhet, mint a sivatag kövei, de Isten Lelke életre keltheti őket, hogy cselekedjék akaratát, és beteljesüljön rajtuk ígérete.” – JÉ 79.

2. JÉZUS KERESZTSÉGE

a. Sok ember jött a pusztába, hogy találkozzon Keresztelő Jánossal, úgyszintén Jézus is. Miért tette Ő ezt? Mt 3:13-15.

„Jézus a példaképünk mindenre, ami az életre és istenfélelemre vonatkozik. Megkeresztelkedett a Jordánban, amint a hozzá jövőknek is meg kell keresztelkedniük.” – OHC 157.

„Jézus keresztsége nem saját bűneinek megvállása volt. Azonosította magát a bűnösökkel, ugyanazt az utat járta, amelyet nekünk kell megtennünk, ugyanazt a munkát végezte, amely a mi feladatunk. Szenvedésekkel teli élete, türelmes állhatatossága keresztsége után szintén példaként áll előttünk.” – JÉ 83.

b. Mi történt, amikor Jézus kijött a vízből? Mt 3:16-17.

„Egy új fontos korszak nyílt meg [Jézus] életében, érezte új kötelességeinek ünnepélyességét és felelősségét, melyeket teljesítenie kellett, és érezte a súlyosabb terheket, amelyeket viselnie kellett ezután. Keresztsége volt nyilvános szolgálatának az első tette, és itt azonosította magát a bűnösökkel, mint az ő képviselőjük, felöltve bűneiket és a törvényszegők közé számlálva Önmagát. Imájában Krisztus emberi karjával átkarolja a bukott emberiséget, míg isteni karjával megragadja az Örökkévaló trónját.” – YI 1874. március 1.

„Az angyalok még soha nem hallottak ilyen imát. Aggódtak, hogy miként fogják elhordozni a Megváltó biztosítékának és szeretetének imáját. De nem; az Atya Önmaga fog szolgálni Fia számára. Isten dicsőségének fénye közvetlenül a trónról sugárzott. Az ég megnyílt, dicsőség és fény sugarai indultak onnan és egy galamb alakja, mint ragyogó arany jelent meg. A galambhoz hasonló alak jelképezte Krisztus szelídségét és nyájasságát...

Dörgött és villámlott a nyitott égboltból és egy hang félelmetes méltósággal szólt belőle: „Ez az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm.” Krisztust hitelesítették ezek a szavak, hogy tanúbizonyságot tegyenek keresztségénél, és biztosították Isten szeretett Fiát, hogy Atyja elfogadta az emberiséget általa, Ő a helyettesítő és biztosító, továbbá hogy Isten Önmagához kapcsolja az embert, és a menny nyitva áll az imáik előtt az Ő Fia közbenjárása által.” – YI 1874. március 1.

3. VÍZ ÁLTAL ÚJJÁSZÜLETVE

a. Milyen igazságot jelentett ki Jézus Nikodémusnak, amely minden emberre érvényes? [Jn 3:5-7](#).

„Az újjászületés képe, amit Jézus használt, nem volt teljesen ismeretlen Nikodémus számára. Az izraelita hitre tért pogányokat gyakran hasonlították az újszülött gyermekhez. Ezért bizonyára megértette, hogy Krisztus szavait nem szó szerint kell vennie. De mivel izraelitának született, biztos volt benne, hogy helye van Isten országában. Úgy érezte, nem kell megváltoznia...

Nikodémus megértette, hogy ezzel Krisztus a vízzel való keresztségre és a szív Isten Lelke által történő megújulására utalt.” – JÉ 133.

„Amíg Jézus beszélt, az igazság néhány sugara áthatolt a vallási vezető elméjén. A Szentlélek meglágyító, megnyerő ereje áthatotta szívét.” – JÉ 135.

„A Szent Lélek ereje átalakítja az egész embert. Ez a változás képezi az újjászületést.” – ST 1883. november 15.

b. Mit jelent víztől és Lélektől születni? [Rm 6:3-7](#); [Jn 1:12-13](#).

„A keresztség a világról való legünnepélyesebb lemondás. Akik az Atya, a Fiú és a Szent Lélek hármában megkeresztelkednek, keresztyén életük kezdetén nyilvánosan kijelentik, hogy elhagyták a Sátán szolgálatát, s a királyi család tagjaivá, Isten gyermekeivé váltak.” – 6B 91.

„Az újjászületés ideje alatti első lépések a valódi bűnbánat, hit Jézus Krisztus érdemeiben, az Ő halálában való megkeresztelkedés, a vízből kiemelkedve élni egy új életet. Ezek azok amiket Krisztus mondott Nikodémusnak, hogy neki is át kell élni ahhoz, hogy üdvözüljön.” – LHU 79.

„Az Atya, Fiú és Szentlélek nevében keresztelkedünk meg, s a három végtelen nagyhatalom együttesen ígéri, hogy fáradozni fog értünk, ha együttműködünk velük. Krisztussal eltemettünk a keresztségbe, mint az Ő halálának jelképébe, majd kiemelkedtünk a vízből, mint az Ő föltámadásának jelképében. Majd újjászülettként kell élnünk, hogy az Úr föltámaszthasson bennünket az utolsó nagy napon.” – GCB 1901. április 4.

4. ÚJ TEREMTÉS

a. Mit vár el az Úr tőlünk mielőtt megkeresztelkednénk? Milyen kapcsolatba kerülünk így Istennel? 2Kor 6:14-18.

„Jöjjetek ki közülük, és különüljete el tőlük, szól az Úr, és magamhoz fogadlak titeket, és leszte az Úr, a Mindenható fiai és leányai. Milyen csodálatos ígélet ez! Azt fogadja meg, hogy a királyi család gyermekei, a mennyei ország örökösei leszte.” – 2B 592.

„Kész vagy elszakadni barátaitól és a rokonaidtól, elhatározni, hogy engedelmeskedni fogsz Isten szava magasztos igazságainak? Légy bátor, Isten gondoskodott rólad, kitéárt karral vár. Jöjjetek ki közülük, és különüljete el, tisztátalant ne illessetek, és én magamhoz fogadlak titeket. Megígéri, hogy Atyánk lesz. Ó, micsoda kapcsolat ez! Magasabb és szentebb, mint bármely földi kötelék! Ha meghozod az áldozatot, ha el kell hagynod szüleidet, testvéreidet, feleségedet és gyermekeidet Krisztus kedvéért, nem fogsz barátok nélkül maradni. Isten befogad családjába, a mennyei család tagjává válsz, a Király gyermeke fogsz lenni, aki uralkodik a mennyben. Kívánhatsz még ettől magasabb állást, mint amit itt ígér? Hát nem elég ez?” – 1B 473.

b. Amikor valaki újjászületek, hogy tekint Isten ő reá – és mi történik az ő életében? 2Kor 5:17; 1Pt 1:22-23; 2:1-2.

„A büszkeségtől megtisztul a lélek. Az önzés gyökerestől kitépődik. A gyors, indulatos vérmérséklet nem uralja tovább az embert, mert Jézus Krisztus foglyul ejtette az ő gondolatait. „Ne szóljatok oly kevélyen, oly nagyon kevélyen; Szátokból ne jöjjön kérkedő szó, Mert mindentudó Isten az Úr, és a cselekedeteke ő ítéli meg.” – ST 1892. szeptember 26.

„A régi természet, amely vérből és a test akaratóból született, nem örökölheti Istennek országát. A régi utakat, az örökölt hajlamokat fel kell adnunk, mert a kegyesség nem örökölhető. Az újjászületek új indítékokat, új ízlést, új hajlamokat jelent. Akik a Szentlélek által új életre születtek, azok az isteni természet részeseivé lette, ezért minden szókásukkal, tettükkel a Krisztussal való kapcsolatukat fogják bizonyítani.” – Mar 253.

5. AZ ISTENSÉG IGAZSÁG SZOLÁLTATÁSA ALATT

- a. **Kinek a nevében kell a megtért lelkeket megkeresztelni, és milyen ígéret adatott nekik? Mt 28:19-20. Milyen kiváltság és felelősség van rajtuk? Kol 3:1-3.**

„Amint a keresztények engedelmeskednek a keresztség ünnepélyes rítusának, Isten feljegyzi fogadalmukat, mellyel neki hűséget fogadtak... Megfogadták, hogy megtagadják a világot, s hogy Isten országa törvényeinek engedelmeskednek. Ezentúl új életben járnak. Többé nem követik emberek hagyományait és azok becstelen eljárásait. Ezentúl a menny országa szabályait követik, Istent tisztelik. Ha fogadalmukhoz hűek maradnak, kegyelmet és erőt kapnak, mely képesíti őket, hogy szent életben járjanak.” – Ev 151.

„A keresztség szertartását az Atya, a Fiú és a Szent Lélek nevében végzik el. A menny három nagy hatalma ígéri, hogy mindazoknak segítője és támogatója lesz, akik eleget tesznek ezen rendeletnek, és akik hűségesek lesznek keresztségük fogadalmához.” – 6MR 27.

„A menny három legszentebb lényének törvénye és hatalma alatt állsz, akik megőrizhetnek téged az eleséstől. Ki kell nyilvánítanod, hogy meghaltál a bűnnek, hogy életed Krisztus által Istenben van elrejtve.” – 7MR 267.

- b. **Milyen jogokban és kiváltságokban részesülünk, ha Isten fiainak és lányainak fogad bennünket? Rm 8:16-17; Gal 3:26-29; 4:6-7.**

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- a. Milyen reménységet ajánlott fel Keresztelő János azoknak, akik hozzá jöttek?
- b. Miért keresztelkedett meg Jézus?
- c. Milyen jelentősége van számunkra Krisztus és Nikodémus beszélgetésének?
- d. Mire utal a keresztség egy lélek életében?
- e. Milyen értelemben része a bűnbánó bűnös keresztségének a teljes Istenség?

A LÁBMOSÁS

„Aki közöttetek nagy akar lenni, legyen a ti szolgátok, és aki közöttetek első akar lenni, legyen a ti szolgátok. Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért.” – Mt 20:26-28.

„Krisztus adta követőinek a lábmosás szertartásának gyakorlatát, mely az alázatosság leckéjére fogja megtanítani őket. Ő kapcsolta össze ezt a rendeletet az úrvacsorával.” – ST 1880. március 25.

Javasolt olvasmány: *Jézus élete, 548-558. (A szolgák szolgálja)*

Vasárnap

április 19.

1. Ő SZERETTE ÖKET

- a. Milyen feljegyzés van Jézus tanítványai iránti szeretetéről, közvetlenül az Ő szenvedése és halála előtti időszakban? Jn 13:1; 15:12-13.

„Jézus, az isteni Tanító, biztosította tanítványait arról, hogy szereti őket. Nem másért vette fel az emberi természetet, minthogy bemutassa az ember számára Isten szeretetét, könyörületét és jóságát, a teremtményeinek biztosított üdvösség és boldogság által.” – TSS 39.40.

- b. Jézustól eltérően, milyen lelkület uralta a tanítványokat, amint az úrvacsorai szertartásra összegyűltek? Lk 22:24.

„A tanítványok, bár külsőleg mindent elhagytak Jézus kedvéért, szívükben azonban nem szűntek meg nagy dolgokat igényelni maguknak. Ebből a lelkületből alakult ki az a viszály, hogy ki a nagyobb.” – JÉ 344.

„A tanítványok ragaszkodtak ahhoz a kedvenc elképzelésükhöz, hogy Krisztus biztosítja hatalmát a földön, és elfoglalja helyét Dávid trónján. Szívében mindegyik még mindig a legmagasabb hely után vágyakozott ebben a földi királyságban. Felbecsülték önmagukat és egymást, és ahelyett, hogy testvéreiket tartották volna méltóbbnak az első helyre, magukat helyezték oda gondolatban.” – JÉ 549.550.

2. A MESTER PÉLDÁJA

a. Jézus mely cselekedetén lepődtek meg a tanítványok? Jn 13:3-5.

„Az ünnepen az volt a szokás, hogy egy szolga megmosta a vendégek lábát, és ez alkalommal is megtették az előkészületeket ennek a szolgálatnak az elvégzésére. A kancsó, a mosdótál és a törülköző már ott volt, elkészítve a lábmosásra. Szolga azonban egy sem volt jelen. A tanítványok dolga lett volna a lábmosás elvégzése. Sértett hiúságukból kifolyólag azonban a tanítványok egyike sem vállalkozott arra, hogy betöltse a szolga szerepét. Mindegyikük közömbösséget tanúsított, mintha nem lettek volna tudatában annak, hogy van valami feladat a számukra, amelyet valamelyiküknek el kell végeznie. Hallgatásukkal azt nyilvánították ki, hogy nem voltak hajlandók megalázni magukat ennek a szolgálatnak az elvégzésével.” – JÉ 550.

„[A Megváltó] akit szerettek [a tanítványok], felállt, félretette felsőruháját, fogta a törülközőt, körülkötötte magán, és vizet öntött a mosdótálba. Ezt látva a tanítványok meglepődtek és megszégyenültek.” – RH 1898. július 5.

„Jézusnak ez a tevékenysége kinyitotta a tanítványok szemét. Keserű szégyen és megaláztatás töltötte be szívüket. Megértették a szavakkal ki nem mondott dorgálást, és teljesen új fényben látták meg magukat.” – JÉ 551.

b. Mond el Péter tiltakozását, magatartását, és Jézus válaszát Péter ellenvetésére? Jn 13:6-9.

„Péter vonakodott attól, hogy az út porától beszenyeződött lábait az ő Ura és Mestere kezével érintse: mi mégis milyen gyakran érintjük büntől szennyezett lelkünkkel Krisztus szívét, aki semmit sem gyűlöl jobban, mint a bűnt. Óh, mennyi fájdalmat okozunk Krisztus tiszta szent Lelkének bűneink szennyével! Ha nem tisztulunk meg az Ő ereje által, akkor nem vagyunk arra előkészülve, hogy megbecsüljük és méltányoljuk a szent közösséget Krisztussal és egymással.” – RH 1898. július 5.

c. Mi a jelentősége Jézus szavainak: „Aki megfürdött, nincs másra szüksége, mint a lábait megmosni”? Jn 13:10.

„Péter és tanítványtársai megmosakodtak abban a nagy forrásban, amely feltárult előttük bűneik és tisztátalanságaik lemosására. Krisztus a magáénak ismerte el őket. A kísértés azonban gonoszságba vezette őket és ezért még mindig szükségük volt Krisztus megtisztító kegyelmére. Mikor Jézus körülkötötte magát egy kendővel, hogy lemossa a port a lábukról, akkor ezzel a cselekedetével az elidegenedést, a féltékenységet, és a gőgöt kívánta lemosni a szívükről. Ez sokkal több következménnyel járt együtt, mint poros lábuk lemosása.” – JÉ 553.

3. A POROS LÁBAK

- a. **Hogyan szemlélteti Krisztus a tanítványok lábmosása által azt az örökérvényű alapelvet, amit minden hívő tudomásul kell vegyen? Péld 10:12. Milyen határozott eredményt mutat Krisztus cselekedete?**

„Az egyenletlenség és széthúzás mindig gyűlöletet eredményez, azonban Krisztus megszüntette ezt a tanítványok között azzal, hogy megmosta lábaikat. Érzéseik megváltoztak szíveik egységben és szeretetben forrtak össze. Alázatosná, szelíddé, taníthatóvá és kedvessé váltak, és átengedték egymásnak a magasabb helyet. Felkészültek arra, hogy részt vegyenek az utolsó vacsorában teljesen megtelve Mesterük és egymás iránt a szeretet jó illatával.” – RH 1898. július 5.

„Az, hogy Krisztus megmosta tanítványai lábát, egy szent cselekmény volt. Az Ő célja ezzel az volt, hogy emlékezetükbe idéződjön mit tett Ő értük, hogy ne érezze egyikük sem, hogy a másikinál felmagasztaltabb, és ne emelje egyikük sem magát a másik fölé. Ez az elrendelés azért lett bevezetve, hogy testvér a testvérral egy érzületben és egy értelemben legyen.” – RH 1898. július 14.

- b. **Mit kíván az Úr tenni értünk, amint alázatosan megmossuk egymás lábát hittestvéreinkkel? Zsolt 51:4,9; Zsid 10:22-23.er.**

„A Mester számára nem megalázó az, ha megengedjük neki, hogy megtisztításunkért munkálkodjék. Az a legigazibb alázat, mikor hálás szívvel elfogadjuk azt a gondoskodást, amit Isten értünk tett, és mi is komolyan szolgálunk Krisztusért.” – JÉ 552.553.

„Bevallottuk bűneinket és elhatároztuk, hogy Istennel új életet kezdünk. Menjünk hát hozzá és kérjük, hogy törölje el vétkeinket és újszívet ajándékozzon nekünk. Azután higgyük el, hogy kérésünket teljesíti, mivelhogy megígérte. Ez az a lecke, amelyet Jézus tanított, amíg a földön járt. Az Istentől megígért javakat azonnal tulajdonunknak tekintjük, mihelyt hitben elfogadjuk azokat.” – JVÚ 50.

„Krisztus elmagyarázta tanítványainak, hogy a lábmosás nem mossa le bűnüket, inkább szívük tisztasága kerül próbára az alázatos szolgálattal. Ha szívük már tiszta, egyedül erre a cselekedetre volt szükség, hogy nyilvánvalóvá tegye aényt. Az Úr megmosta ugyan Júdás lábát, de így szólt: „Nem mindnyájan vagytok tiszták.” Júdás áruló szívet hozott magával. Krisztus mindnyájukkal közölte, hogy Urának árulójaként ismeri őt, s hogy a lábmosás szertartása nem tisztítja meg a lelket erkölcsi szennytől.” – FLB 299.

4. AZ ALÁZATOSSÁG SZOLGÁLATA

a. Milyen áldásokat ígér Isten azoknak, akik alázatosan járnak Előtte? 2Krón 7:14; Ésa 57:15; Mt 23:12; Jak 4:6,10.

„Döntsünk porba minden emberi nagyravágyást, minden dicsekvést. Ne dicsőítsük, hanem alázzuk meg magunkat.” – 8B 177.

„Ha önmagunkról van a legfennköltebb véleményünk, akkor a legkevésbé sem fogjuk érezni Jézus szükségességét. Az igazi jószág soha nem magasztalja föl önmagát, azonban a képmutatóak mindig kinyújtják kezüket az emberek tiszteletadásáért és dicséretéért. Ők hamis mértéket állítanak föl, és túl magasztos véleményük van önmagukról. Akik a sziklára esnek és széttöretnek, azokat Krisztus igazi tisztaságra és szentségre építi föl.” – RH 1888. augusztus 7.

„Azok, akik szelíden és alázatosan járnak kötelességeik útját, az emberek dicsőítése, hízelgése és tisztelete nélkül, de Istent dicsőítve, mint jutalom kapják meg majd a dicsőséget, tiszteletet és örök életet.” – RH 1890. július 22.

„Krisztus rendelte el követőinek a lábmosás gyakorlását, mely megtanítja őket az alázatosság leckéjére. Összekapcsolta ezen elrendelést az Úrvacsorával. Önvizsgálatra szánta ezt az alkalmat, hogy népe megismerhesse saját szívük valódi érzéseit Isten és egymás iránt. Ha büszkeség van a szívben, milyen gyorsan kiderülhet az az őszinte – tévedők számára, amint ezen alázatos kötelességüket végzik. Ha önzés vagy gyűlölet fordul elő, sokkal könnyebben kiderülhet, amint ezen alázatos kötelességüket végzik. Ezen elrendelés a bűnök kölcsönös bevallása érdekében jött létre, valamint azért hogy növekedjen az egymás hibái iránti béketűrés, megbocsátás és a valódi szeretet, mialatt előkészülünk a Krisztus szenvedése és haláláról szóló megemlékezés ünnepélyes rendtartáson való részvételre.” – ST 1880. március 25.

b. Milyen jelentősége van az egymás lábának megmosása szertartásnak, és mit parancsolt meg Jézus mit kell tennünk ezen alkalommal? Jn 13:12-17.

„Meg van bennünk az a hajlam, hogy önmagunkat magasabbra becsüljük, mint embertársainkat, hogy csak magunkért munkálkodjunk és hogy mindent megtegyünk a legjobb helyek elnyeréséért. Ez gyakran azt eredményezi, hogy gonosz feltételezések születnek bennünk, és megkeseredik a lelkünk. Az Úrvacsorát megelőző elrendelt cselekménynek el kell távolítani ezeket a félreértéseket, meg kell szabadítani bennünket önmagunk felmagasztalásának magaslátáról, le egészen szívünk megalázkodásáig, ami egyedül vezet el bennünket odáig, hogy szolgáljuk embertársainkat.” – JÉ 556.

5. „BOLDOGOK VAGY TOK TI”

- a. Miután Jézus megmosta a tanítványok lábait, köztük Júdásét is, mit jövendölt meg? [Jn 13:21-26.](#)

„Ennek a szeretetnek a kényszerítő erejét Júdás is megérezte. Mikor az Üdvözítő kezei mosták a tanítványok poros lábait, és a kendővel szárazra törölték azokat, Júdás szíve újra és újra megremegett, és arra ösztökelte, hogy akkor és ott vallja be bűnét. Júdás azonban nem akart megalázkodni. Megkeményítette a szívét a bűnbánattal szemben. A régi indítóokok, amelyeket egy pillanatra félretett, ismét ellenőrzésük, uralmuk alá kerítették.” – JÉ 551.

- b. Mit kell megtanulnunk Júdás szomorú tapasztalatából, és hogyan kell viszonyulnunk a lábmosás szent szertartásához? [Apcs 1:15-20.](#)

„Jézus által tanított igazságok gyakorlása keresztezte volna vágyait és szándékait. Saját elgondolásait nem volt hajlandó alárendelni, hogy mennyei bölcsességben részesüljön. Világosság helyett a sötétséget választotta. Kapzsiság, bosszúállás, rosszindulat, gonosz kívánságok és egyéb sötét gondolatok dúltak benne, míg végül Sátán teljesen hatalmába kerítette.” – AT 381.

„Az alázat szertartásának végzése önvizsgálatra szólít. A lélek nemes elvei minden alkalommal megerősödnek. Krisztus él bennünk, s ez szívet szívhez vonz. Testvéri szeretetre vezet minket, hogy nyájasak, gyöngédek, előzékenyek legyünk napi szolgálatunkban, egymás baját átérző szívvel.” – TII 150.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Mennyire volt különböző Jézus magatartása a felső szobában az Ő tanítványaitól?
- Miért döböntek meg a tanítványok azon, hogy Jézus megmossa lábukat?
- Hogy változtatta meg Jézus cselekedete a tanítványok szívét?
- Az alázatosság miért fontos egy keresztény életében?
- Milyen áldásokban lehet részünk egymás lábainak megmosása által?

AZ ÚRVACSORA

„A hálaadásnak pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-é? A kenyér, amelyet megszegünk, nem a Krisztus testével való közösségünk-é?” – 1Kor 10:16.

„Mikor elfogadjuk a kenyeret és az erjedetlen bort, amelyeke számunkra Krisztus megtört testét és kiontott vérének jelképezik, akkor képzeletünkben bekapcsolódunk abba az úrvacsorai jelenetbe, amely ott a felházban játszódott le.” – JÉ 567.

Javasolt olvasmány: Jézus élete, 559-568. (Az én emlékezetemre)

Vasárnap

április 26.

1. A HÚSVÉT (PÁSKA)

a. Milyen fontos szertartást vezettek be Izrael Egyiptomból való megszabadulásának idejében? 2Móz 12:2-6.

„A húsvét megünneplése a zsidó nemzet születésével kezdődött. Egyiptomi fogságuk utolsó éjszakáján, amikor semmi jele sem volt a szabadulásnak, Isten megparancsolta, hogy készüljenek fel az azonnali utazásra. Figyelmeztette a fáraót, hogy az egyiptomiakat egy utolsó csapás fogja sújtani, és utasította a zsidókat, hogy gyűjtsék össze családjukat lakhelyükön. Miután meghintették ajtófélfáikat a megölt bárány vérével, a bárányt sütve, kovásztalan kenyérral és keserű füvekkel kellett megenniük.” – JÉ 56.

b. Honnan tudjuk, hogy a húsvét nem egy örömnep volt? 2Móz 12:7-11. Kinek nem volt joga résztvenni a húsvéti ünnepen? 2Móz 12:43-49.

„Az egyiptomiak közül sokan eljutottak a héber Istenének, mint az egy igaz Istennek megismerésére. Ezek az emberek most engedélyt kértek az izraelitáktól arra, hogy menedéket találhassanak házaikban, amikor a pusztító angyal átvonul az országon. Az izraeliták szívesen befogadták őket, az egyiptomiak viszont elkötelezték magukat Jákob Istenének szolgálatára és az ő népével együtt történő kivonulásra.” – PP 235.

2. EGY ÁTMENETI ÁLLAPOT

a. Milyen szertartást vezetett be Jézus, amikor részt vett az utolsó húsvéti ünnepen? Lk 22:19, 20; 1Kor 11:23-26.

„Amikor a Megváltó feláldozta életét a Golgotán, a páska jelentősége megszűnt és helyébe az úrvacsora szertartását rendelte el, mint ugyanannak az eseménynek emlékezetét, amelynek a páska volt az előképe.” – PP 503.

„A húsvét az egyiptomi fogságból, rabszolgaságból való megszabadításnak a megemlékezésére szolgált. Isten parancsolta meg a zsidóknak azt, hogy évről-évre, mikor a gyermekek megkérdezik ennek az elrendelt ünnepnek értelmét, akkor a megszabadítás történetét ismét és ismét beszéljék el nekik. Ezt a csodálatos megszabadulást ilyen módon kellett frissen megtartani minden egyes nemzedék emlékezetében. Az Úrvacsorát Jézus annak a nagy szabadításnak a megemlékezésére rendelte el, amit Ő eszközölt ki halála eredményeként.” – JÉ 559.

b. Mielőtt valaki részt venne az úrvacsorai szertartásban, milyen felelősség nyugszik rajta? 1Kor 11:27-30; 2Kor 13:5.

„Az alapos önvizsgálat nagyon szükséges, mégpedig egyénenként. Isten Igéjének világossága mellett kell feltenni a kérdést: „Vajon milyen szívem állapota, jó-e, vagy romlott? Vajon megújultam-e Krisztusban vagy pedig szívem még mindig érzéki-e, s csak külsőleg hordok más ruhát?” Lélekben emelkedj fel Isten trónja elé, s vizsgáld meg, mintegy mennyei világosság fényénél, vajon van-e benned titkos bűn, véték, vagy van-e még szívednek bálványa, melyet nem áldoztál fel? Imádkozz, igen, imádkozz, de úgy, mint még soha, hogy Sátán csalásai meg ne tévesszenek, hogy ne légy gondtalan, figyelmetlen, hiú lelkiületű s ne csak azért tégy eleget vallási kötelességednek, mert lelkiismeretedet akarod megnyugtatni.” – ŰI 50.

„A szent mennyei Megfigyelő jelen van ennél az elrendelt cselekménynél, hogy a lelkünk egyik kutatójává, bűneinkről való egyik meggyőzőnké és bűneink megbocsátásának egyik áldott biztosítékává tegye azt számunkra... Eszünkbe jutnak az elfelejtett áldások, a rosszul felhasznált irgalmasságok és a semmibe vett kedvességek. Nyilvánvalókká lesznek a keserűségnek azok a gyökerei, amelyek elnyomták, sőt kiirtották a szeretet drága palántáit. Visszatérnek emlékezetünkbe jellemünk hibái, kötelességeink elmulasztásai, Isten iránti hálátlanságunk, embertársaink iránt tanúsított hideg, rideg magatartásaink. Bűnösségünket abban a világosságban látjuk majd meg, amelyben Isten is látja azt.” – JÉ 556.

3. „AZ ÉN EMLÉKEZETEMRE”

a. Mit jelent Krisztus parancsa: „ezt cselekedjétek az Én emlékezé- temre”? Lk 22:19-20; 1Kor 11:24-25.

„A zsidó időszámítás első hónapjának 14. napján, pontosan azon a napon, amelyen tizenöt hosszú századon át a páskabarányt megölték, Krisztus, miután elfogyasztotta tanítványaival a páskát, megalapította azt az ünnepet, amely emlékeztet halálára, mint Isten Bárányának halálára, „aki elveszi a világ bűneit”. Ugyanezen a napon gonosz kezek megragadták, hogy keresztre feszítsék és megöljék.” – NK 357.

„Krisztus midőn a szentséges szolgálatot elrendelte, hogy a húsvét helyébe lépjen az emberért hozott nagy áldozatának emlékeztétét hagyta egyházára. „Ezt cselekedjétek – mondotta, - az Én emlékezetemre.” Ez volt az átmenet a két rendtartás és a két nagy ünnep között. Az egyik mindörökké megszűnt, a másik, melyet éppen megalapított, ennek helyébe lépett, és folytatódik mindenkor az Ő halálának emlékeztetére” – Ev 135.

b. Milyen gyakorisággal kell ünnepelni az úrvacsorát, és meddig? 1Kor 11:26.

„Krisztus szándéka, hogy ezt a vacsorát gyakran ünnepeljük meg, hogy emlékeztünkbe hozhassa áldozatát, amely során életét adta mindazok bűnéért, akik hisznek Benne és befogadják Őt.” – AG 152.

„Az úrvacsorát nem csak alkalmanként vagy évenként kell megtartani, hanem gyakrabban, mint az évenkénti húsvétot. Ez az ünnepélyes szertartás emlékeztet arra a nagyszerű eseményre, amikor Izráel gyermekei kiszabadultak Egyiptomból. Ez a szabadulás előképe volt a nagy engesztelésnek, amikor Krisztus életének feláldozásával előkészítette népének végső szabadulását.” – 1SP 203.

„Ekkor arra az időpontra irányították figyelmemet, amikor Jézus kizárólag a tanítványait a felső szobába vitte, majd először megmosta a lábait, azután a megtört kenyeret adta enni nekik, hogy szemléltesse az Ő megtört testét, majd a szőlőlevet, hogy szemléltesse az Ő kiontott véréét... Értelmesen járjon el mindenki, és kövesse Jézus példáját ezen dolgokban, és amikor részt veszünk ezen szertartásokon, amennyire csak lehetséges el kell különülnünk a hitetlenektől.” – RH 1850. november 1.

4. KRISZTUS TESTE ÉS VÉRE

a. A zsidó vezetőkkel való vitájában milyen igazságot jelentett ki Jézus tisztán és világosan? [Jn 6:32-35](#).

„Ha nem tápláljuk fizikailag testünket, nem tarthatjuk fenn életünket. Azért, hogy lelki egészségünket és életünket fenn tudjuk tartani, Jézus Krisztussal kell táplálkoznunk azáltal, hogy az Ő Igéjét tanulmányozzuk és megcselekedjük azon dolgokat, melyeket Igéjében számunkra megparancsolt. Ez egy szoros egységbe hoz Krisztussal. A gyümölcsöt termő ágnak a szőlőtőben kell lennie, annak része kell legyen, hogy abból kapja a táplálékot. Ez az Isten Fiába vetett hit általi élet.” – RH 1898. június 7.

„Krisztus halálának köszönhetjük még ezt a földi életünket is. Az a kenyér, amelyet megesszünk, az Ő megtört testére utal. Azt a vizet, amit megiszunk, kiontott vérével vásároltuk meg. Egyetlen ember sem szent, sem bűnös, nem eszi úgy meg mindennapi ételét, hogy ne Krisztus testével és vérével táplálkozná. A Golgota keresztyét minden falat kenyérré, amit megesszünk, rányomták. Ez a kereszty tükröződik vissza minden csepp vízben, amelyet megiszunk. Mindezt Krisztus az Ő nagy áldozata jelképeiben tanította meg nekünk.” – JÉ 567.

b. Mi a jelentése ezeknek a szavaknak: „mert az én testem bizony étel, és az én vérem bizony ital”? [Jn 6:53-58](#).

„Krisztus testét enni és vérét inni annyit jelent, mint elfogadni Őt személyes Megváltónak, hinni, hogy megbocsátja bűneinket, Benne teljességre jutunk. Ha szeretetét szemléljük, abban lakozunk, abból iszunk, természetének részévé válhatunk. Ami az étel a testnek, annak kell lennie Krisztusnak a lélek számára. Az étel nem segít rajtunk, csak ha megesszük, és ha lényünk részévé válik. Így Krisztus sem érték számunkra, ha nem ismerjük el személyes Megváltónknak. Az elméleti tudás nem használ nekünk. Vele kell táplálkoznunk, be kell fogadnunk Őt szívünkbe, és így élete a mi életünké válik. Hozzá kell idomulnunk szeretetéhez, kegyelméhez.” – JÉ 325.

„Aki eszi az én testemet - mondja Jézus - és issza az én véreimet, az énben nem lakozik és én is abban. Amiként elküldött engem amaz élő Atya, és én az Atya által élek, akként az is, aki engem eszik, él énáltalam” (Jn 6:56-57). A szent úrvacsorára ez az íráshely különleges értelemben vonatkozik. Mikor hittel Urunk nagy áldozatáról elmélkedünk, akkor Krisztus életével kerülünk szoros kapcsolatba, és minden úrvacsorából új és nagyobb erőt merítünk” – JÉ 567.

5. A NAGY VACSORA

a. Milyen dicsőséges esemény bátorítson bennünket, hogy maradjunk meg hűségesen keresztény hitünkben? Jel 19:6-9.

„Jézus, a részvételtjes Megváltó, elküldte világunkba a mindenkinek szóló meghívást: „Jertek el, mert immár minden kész!” (Lk 14:17). A zsidók példáját fogjátok követni, akik visszautasították a meghívást? Számunkra is adva van a meghívás, és az Úr azt kívánja, hogy féljétek és rettegjétek Igéjét, hogy szívetekben Ő gerjeszthesse fel a reményt, a hitet és a szent bizalmat. Megparancsolja, hogy keressétek először Isten országát és az Ő igazságát és ígéri, hogy mindent amire szükséged van megad neked. Kitarja előtted a paradicsom dicsőségét, és a kérdés ez: Kész vagy elfogadni az Ő hívását?” – RH 1895. november 5.

b. Milyen szívélyes meghívás lett kiterjesztve minden emberre, és kiken keresztül? Ésa 55:1-3; Jel 22:17.

„Isten elhívta az ő népét, hogy a világnak elvigye a Krisztus hamarosan bekövetkező visszajöveteléről szóló üzenetet. Nekünk szét kell vinni az utolsó meghívást az evangéliumi ünnepélyre, a Bárány menyegzői vacsorájára. Annak a sok ezer helységnek, ahova még nem hatott el az üzenet, meg kell azt hallani.” – ESz 39.

„A szerető és könyörületes Jézus kijelenti, hogy még nagyobb bűn is van, mint ami miatt Sodomának el kellett pusztulni. Ezt a bűnt azok követik el, akik miután hallották az evangéliumi meghívást, amely a Bárány menyegzői vacsorájára szól, hátat fordítanak, és elutasítják, hogy válaszoljanak a mennyei hívásra. Amikor az evangéliumi ünnepélyre szóló meghívót visszautasítják, még gyakran mentségeket is hoznak fel emellett.” – RH 1895. november 5.

Péntek

május 1.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Hogyan áll kapcsolatban az úrvacsorai szertartás a hajdani páska ünnepével?
- Miért fontos az úrvacsora előtt az önvizsgálat?
- Miért kell a gyülekezeti tagoknak az úrvacsorai szertartáson elkülönülni a hitetlenektől?
- Mit jelent naponta Krisztust „enni” és „inni”?
- Melyik esemény ösztönözzön bennünket és másokat is a kutatásra?

A Whispering Pines (Susogó fenyők) Keresztény Iskola számára

Az Úr segítségével a Whispering Pines (Susogó fenyők) keresztény iskola az elmúlt nyolc év alatt Isten Igéjén alapuló nevelést adott tanulóinak. A fenyőerdők között elhelyezkedő iskola Sacramentótól keletre, 48 km-re van, Kalifornia államban. Ennek az Isten által irányított intézménynek, és a bibliai alapokra épülő tantervnek egyedüli célja, a tanulók testi, lelki és értelmi fejlődése.

Az Úr irgalma és bőséges kegyelme által, és sok hívő buzgó imáján és fáradozásán keresztül, a beiratkozók száma túlhaladta azt a létszámot, amely jelenlegi lehetőségeink szerint iskolánk kerete megengedi.

Ha az Úr további értékes lelkeket küld az iskolába, akkor szükség lesz új iskolai épület építésére. Az ideiglenes panelokból épített szobák és lakókocsiból kialakított átmeneti osztálytermek, öregek és nem megfelelőek. Emellett a következő tanévben több mint kétszeresére nő a tanulók száma, így elkerülhetetlenül szükségessé válik egy új épület megépítése.

„Talán néhány emberben felmerül a kérdés: „Hogyan alapíthatók ilyen iskolák”? Nem vagyunk gazdag nép, de ha hittel imádkozunk s engedjük, hogy az Úr munkálkodjon értünk, Ő utat fog nyitni előttünk kicsiny iskolák alapítására, félreeső helyeken, hogy neveljük és tanítsuk a fiatalokat.” – CT 204.

Habár az atyafiak és testvérnők nagy áldozatot hoztak, hogy elérjék és megvalósítsák ezt a célt, a becsült költség (300 000 dollár) mégis sokkal nagyobb, mint amire ők képesek. Ezért szól a felhívásunk hozzátok, hitestvéreink és barátaink az egész világon, nyújtsátok szerető karjaitokat nagylelkű közreműködésetek által.

Mi szeretnénk, ha imáitokba foglalnátok a Whispering Pine (Susogó fenyők) keresztény iskolát, mint a ti misszió fáradozásitok egyikét. Az Észak Kaliforniai hívők szeretnék kifejezni előre is hálájukat a testvéri jóindulatotokért. Az Úr segítsen benneteket megtalálni a módját annak, hogy miként tudtok segítségére lenni a fiatalok képzésének mindennél fontosabb munkájában. Az Úr részesítsen minden adakozót különleges áldásában.

*Whispering Pines (Susogó fenyők) Keresztény Iskola,
Wilson S. de Barros iskolaigazgató*

A 2300 PRÓFÉTIKUS NAP

„Kétezer háromszáz napig, és akkor megtisztítatik a szentély” – Dán 8:14.

„Mindazok tehát, akik a prófétai ige fényét követték, felismerték, hogy a 2300 év végén – 1844-ben – Krisztus nem a földre jött el, hanem belépett a mennyei szentek szentjébe, hogy befejezze az engesztelési munkát.” – NK 377.

Javasolt olvasmány: *A Nagy Küzdelem, 284-295. (Egy amerikai reformátor); 366-377. (Mi a szentély?)*

Vasárnap

május 3.

1. DÁNIEL 8. RÉSZ LÁTOMÁSA

a. Mit mutatott meg Isten Dániel prófétának amint feltárta előtte a világ történelmének eseményeit? Dán 8:3-14. Milyen magyarázatot adott Gábiel angyal? Dán 8:20-25.

„Egy másik látomásban fény derült a jövő eseményeire... Dániel buzgón kutatta, hogy mit jelent a látomás. Nem értette, hogy milyen összefüggés van a Jeremiás által megjövendölt hetvenéves fogság és a kétezer háromszáz év között, amelynek - a látomásbeli mennyei látogatótól hallott kinyilatkoztatás szerint - Isten templomának megtisztítása előtt kell eltelnie.” – PK 344.

„Isten megtanította Dánielt a jövő titkainak megértésére és arra, hogy az idők végéig tartó világtörténelmi eseményeket milyen képekben és szimbólumokban foglalja írásba az eljövendő nemzedékek számára.” – PK 300.

b. Dánielnek elmagyarázta az angyal mi a jelentése a kos, a kecskebak és a szarv jelképeinek. A látomás mely része nem lett megmagyarázva a prófétának? Dán 8:26-27.

„Isten azzal a kifejezett céllal küldte az angyalt Dánielhez, hogy magyarázza neki azt a pontot, az időre vonatkozó kijelentést, amelyet nem értett meg a látomásban: „kétezer és háromszáz estvéig és reggelig, azután kiderül a szenthely igazsága.” – NK 291.

2. GÁBRIEL MAGYARÁZ

a. A próféta buzgó bűnbánati imája után mit mondott az angyal Dánielnek – és miért fontos ez ma részünkre? Dán 9:20-23; 12:3-4, 9-10.

„Amint közeledünk a föld történelmének lezárásához, a Dániel által feljegyzett próféciák most a világtörténelem alkonyán különös figyelmünket igénylik, mivel korunkról szólnak. Kapcsoljuk össze velük az utolsó újtestamentumi könyv tanításait! Sátán sok emberrel elhiteti, hogy Dániel és a látnok János írásainak prófétikus részeit nem lehet megérteni. Pedig az ígéret világosan kifejti, hogy különleges áldások kísérik e próféciák tanulmányozását. „...de az értelmesek értik” (Dán 12:10) - mondta Isten Dániel látomásairól. Az utolsó napokban lepattanróluk a pecsét.” – PK 339.340.

b. Hogyan lehet értelmezni és kiszámolni a 2300 nap próféciát a prófétai időszámítás alapján, és felosztani több különböző részre? Ezé 4:6; 4Móz 14:34; Dán 9: 24-27.

„Az angyal részletezte a hetven hétig tartó időszakot.” – RH 1907. március 21.

„Megállapításuk szerint a 2300 nap i. e. 457 őszén kezdődött, amikor a Jeruzsálem helyreállítására és felépítésére kiadott artaxerxeszi rendelet hatályba lépett. Ezt a kiindulópontot véve alapul, pontosan és harmonikusan helyükre tudták tenni annak az időszaknak az eseményeit, amelyet Dániel próféta megjövendöl és megmagyaráz (Dán 9:25-27). A 69 hét, azaz a 2300 év első 483 éve a Messiásig, a Felkentig tartott. Krisztus keresztsége és a Szentlélek általi felkenetése i. sz. 27-ben, tehát pontosan a próféciában meghatározott időben történt. A hetvenedik hét közepén a Messiás „kiirtott”. Keresztsége után három és fél évvel - i. sz. 31 tavaszán - Krisztust keresztre feszítették. A hetven hetet, azaz a 490 évet elsősorban a zsidó nép kapta. Amikor ez az időszak lejárt, a nemzet Krisztus tanítványainak üldözésével megpecsételte azt a döntését, hogy Krisztust elutasítja. Az apostolok i. sz. 34-ben a pogányok felé fordultak. A 2300 év első 490 éve véget ért. Még 1810 év volt hátra. Az 1810 év i.sz. 34-1844-ig terjedt. „Azután - mondta az angyal - kiderül a szenthely igazsága. „ A korábbi próféciák minden részlete kétségtelenül teljesedett a megjelölt időben.” – NK 367.

3. NÉGYSZÁZKILENCVEN ÉV

a. Milyen céllal volt elkülönítve a 70 prófétikus hét a 2300 naptól? Dán 9:25-27.er.

„Az angyal legelső szava - miután Dánielt arra szólította, hogy „Vedd eszedbe azért a szózatot, és értsd meg a látomást!” - ez: „Hetven hét szabatott a te népedre és szent városodra.” Az itt „szabatott”-nak fordított szó betű szerint azt jelenti, hogy „levágni”. A hetven hét, amely 490 évet jelent, az angyal kinyilatkoztatása szerint „leszabatik”, és elsősorban a zsidókra vonatkozik. De miből szabatik le? Mivel a 2300 nap a 8. fejezetben említett egyetlen időszak, minden bizonnyal ez az az időszak, amelyből a hetven hét „leszabatik”. A hetven hét tehát része a 2300 napnak, és a két időszaknak egyszerre kell kezdődnie. Az angyal kijelentette, hogy a hetven hét Jeruzsálem helyreállítási és felépítési parancsának kiadásakor kezdődik. E dátum megtalálása esetén a 2300 napos hosszú időszak kiindulási pontja is megállapítható.

Ezsdrás könyvének 7. fejezetében megtaláljuk a rendeletet (12-26 versek). Legteljesebb formájában Artaxerxes, Perzsia királya adta ki i. e. 457-ben. De Ezsd 6:14 verse szerint az Úr háza Jeruzsálemben „Czirus, Dárius és Artaxerxes, perzsiái királyok parancsolatjából” épült fel. Ez a három király - a rendelet kiadásával, megerősítésével és kiegészítésével - járult hozzá ahhoz, hogy a 2300 éves prófécia teljeseése elkezdődhessen. Ha az i. e. 457. évet, a rendelet kiegészítésének idejét tekintjük a szózat kezdetének, akkor a hetven hétre vonatkozó prófécia minden részletének beteljesedése felismerhető.” – NK 292.

b. Mikor és hogyan kenték fel Jézust? Lk 3:1-3; Apcs 10:38; Mt 3:16. (Messiás [héberül: Mashiach] és Krisztus [görögül: Christos] jelentése: „egy felkent személy”)

„Artaxerxes rendelete i. e. 457 őszen lépett életbe. Ettől az időtől számítva a 483. év i. sz. 27 őszeig terjedt. Ekkor teljesedett ez a prófécia. A Messiás szó „Felkent”-et jelent. I. sz. 27 őszen Krisztust Keresztelő János megkeresztelte, a Lélek pedig felkente. Péter apostol bizonyágot tesz arról, hogy „a názáreti Jézust mint kené fel... az Isten Szentlélekkel és hatalommal” (Apcs 10:38). A Megváltó pedig kijelentette: „Az Úrnak Lelke van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem” (Lk 4:18).” – NK 292.293.

4. A HETVENEDIK HÉT

a. A prófécia szerint minek kell történnie Jézus felkenetése után és a hetvenedik hét után? Dán 9:27.

„Az itt szemléltetett „hét” a hetven közül az utolsó; annak az időszaknak az utolsó hét éve, amelyet Isten elsősorban a zsidóknak adott. Az i.sz. 27-34-ig terjedő idő alatt Krisztus először személyesen, majd pedig tanítványai által főképpen a zsidóknak hirdette az evangéliumot. Amikor a tanítványok elindultak az Isten országának jó hírével, a Megváltó ezt az utasítást adta nekik: „Pogányok útjára ne menjetek, és samaritánusok városába ne menjetek be; hanem menjetek inkább Izrael házának eltévelyedett juhaihoz” (Mt 10:5-6).

„A hét felén véget vet a véres áldozatnak és az ételáldozatnak. „ I. sz. 31-ben, három és fél évvel keresztsége után, Urunkat keresztre feszítették. A Golgotán bemutatott nagy áldozattal lezárult az áldozati rendszer, amely négyezer éven át előremutatott az Isten Bárányára.” – NK 293.

„A hetvenedik hét közepén a Messiás »kiirtatot«. Keresztsége után három és fél évvel - i. sz. 31 tavaszán - Krisztust keresztre feszítették. A hetven hetet, azaz a 490 évet elsősorban a zsidó nép kapta. Amikor ez az időszak lejárt, a nemzet Krisztus tanítványainak üldözésével megpecsételte azt a döntését, hogy Krisztust elutasítja. Az apostolok i. sz. 34-ben a pogányok felé fordultak.” – NK 367.

b. A Zsidó népnek még tartott a próba ideje Krisztus i.sz. 31-ben történt halála után 3 és fél évig. A 70 hét mikor ért véget? Apcs 13:46-48.

„A főképpen a zsidóknak adott hetven hét, illetve 490 év, amint láttuk, i.sz. 34-ben ért véget. Ekkor István mártíromságával és Krisztus követőinek üldözésével - ami a szanhedrin intézkedésére történt - e nemzet megpecsételte állásfoglalását: az evangélium elutasítását. A tanítványok ezután a megváltás üzenetét, amely most már nem korlátozódott a választott népre, a világnak hirdették. Az üldözés miatt Jeruzsálemből menekülni kényszerült tanítványok „széjjeljártak, hirdetve az igét” – NK 293.

„Az ajtónak, melyet a megtért zsidó hívók a pogányok előtt bezártak, fel kellett tárulni. Az evangéliumot elfogadó pogányokat egyenrangúnak kellett elismerniük anélkül, hogy a körülmétkedés rítusát rájuk kényszerítették volna.” – AT 95.

5. A SZENTÉLY MEGTISZTULT

a. Meddig terjedt ki a 2300 nap? Mi történt akkor? Dán 8:14.

„Ha a 2300-ból leszabjuk a hetven hetet - a 490 napot -, marad 1810 nap. A 490 nap végétől számított 1810 napnak még be kell teljesednie. Az i. sz. 34-ben kezdődő 1810 év 1844-ig terjed. A Dán 8:14 versében említett 2300 nap tehát 1844-ben ér véget. E nagy prófétikus időszak lejártakor, az angyal bizonyágtétele alapján, „kiderül a szenthely igazsága”, vagyis megtisztul a szenthely. Tehát pontosan megtudhatjuk a szenthely megtisztításának idejét, amelyről az emberek majdnem egyetemesen azt gondolták, hogy a második adventkor lesz.” – NK 294.

„Mindazok tehát, akik a prófétai ige fényét követték, felismerték, hogy a 2300 év végén - 1844-ben - Krisztus nem a földre jött el, hanem belépett a mennyei szentek szentjébe, hogy befejezze az engesztelési munkát, amely előkészíti eljövetelét.” – NK 377.

b. Mi történik most a mennyei szentélyben? Zsid 4:14-16; 7:25; 9:11-12, 23-24; Jel 3:7-8.

„Az 1844-es év, azaz a 2300 év vége valóban fontos fordulópontot jelez. De míg igaz volt az, hogy a reménység és a kegyelem ajtaja, amelyen át az emberek tizenhét évszázad során Istenhez járulhattak, bezárult, megnyílt egy másik ajtó, és Isten bűnbocsánatot kínált minden embernek Krisztus közbenjárása által. Jézus szolgálatának egyik része lezárult, hogy felváltsa egy másik. A mennyei templomnak, ahol Krisztus szolgált a bűnösért, most is volt 'nyitott ajtaja'” – NK 383.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Miért olyan fontos a Dániel 8:14. prófécija?
- Milyen bizonyíték mutatja azt, hogy a 2300 prófétai nap betűszerinti éveket jelent?
- Hogyan igazolja Krisztus földre jövele az év-nap alapelvet?
- Miért fontos a próféciaiban a Kr.u.34. év?
- 1844 óta mi az, ami egyre inkább szükségszerű a keresztyény életben?

A SZENTÉLY

„Fődolog pedig azokra nézve, amiket mondunk az, hogy olyan Főpapunk van aki a mennyei Felség királyi székének jobbára üle. Mint a szenthelynek és amaz igazi sáturnak szolgálja, amelyet az Úr és nem ember épített.” – Zsid 8:1-2.

„A mennyei szentély, amelyben Jézus értünk szolgál, az a csodálatos eredeti, amelynek a Mózes által épített szentély csak másolata volt.” – NK 370.

Javasolt olvasmány: *Pátriárkák és Próféták, 302-316. (A szentély és szolgálata)*

Vasárnap

május 10.

1. A SZENTÉLY RENDELTETÉSE

a. Isten megígérte, hogy népe között lakozik a földön. Hol volt ez a hely, ahol Ő lakozott? 2Móz 25:8; 2Krón 6:1-2; Ésa 66:1.

„Amikor Mózes a szentélyt, Isten lakóhelyét készült megépíteni, utasítást kapott, hogy mindent a helyen látott minta szerint készítsen el... Ezáltal Izraelnek, - amelyet az Úr saját lakhelyévé kívánt tenni – tárta fel a jellem dicsőséges eszményképét. A mintát az Úr akkor mutatta meg, amikor a törvényt adta a Sínai hegyen.” – JÉ 166.

„Mindazok, akik szeretnek Istennek szolgálni, és értékelik Isten jelenlétének áldásait, ugyanilyen lelkületet tanúsítanak, ugyanilyen áldozatkésztséget mutatnak egy olyan imaháznak a felépítése során ahol Isten találkozhat velük.” – PP 303.

„Takarosnak és vonzónak kellene lennie a helyiségnek, ahol Jézus találkozik népével. Ha valamely helységben csak kevés hívő él, építsenek takaros, de szerény hajlékot, és szenteljétek Istennek, hívjátok meg Jézust vendégeteknek.” – 5B 269.

b. Mi volt mindig Isten terve népével kapcsolatban? 2Móz 29:45; Ésa 57:15.

„Örök időktől fogva az volt Isten célja, hogy a ragyogó, szent szeráfától az emberig minden teremtett lény templom legyen, amelyben a Teremtő lakozik.” – JÉ 125.

2. A FÖLDI SZENTÉLY

- a. Amikor Mózes megkapta az utasítást, hogy építtessen szentélyt, milyen terv alapján kellett azt elkészíteniük? 2Móz 25:9,40; Zsid 8:5. Honnan volt minden minta? Zsid 8:1-2.
-

„Arra a kérdésre, hogy: mi a szenthely, a Szentírásban világos választ találunk. A „szenthely” szó a Biblia szóhasználatában egyrészt a Mózes által épített templomra, a mennyei dolgok tükörképére vonatkozik, másrészt pedig az „igazi sátor”-ra, a mennyeire, amelyre a földi templom hívta fel a figyelmet. Krisztus halálakor a jelképes szolgálat véget ért. Az „igazi sátor” a mennyei, az újszövetség temploma.” – FLB 202.

- b. Hogyan volt kettéosztva a sátortemplom, és milyen szolgálatot végeztek ebben naponként? Ez 45:4; Zsid 9:2-5.
-

„Az épület belsejét két helyiségre osztotta egy értékes és szép kárpit, amelyet arany lemezekkel borított oszlopokra függesztettek fel. Az első helyiség bejáratát hasonló kárpit zárta el...

A belső kárpit mögött volt a szentek szentje. Ez volt a középpontja az engesztelés és a közbenjárás jelképes szolgálatának. Ez képezte az összekapcsoló láncszemet a menny és a föld között. Ebben a helyiségben volt a szövetség ládája, a frigyláda, akácfából készített láda, amelyet kívül és belül arannyal vontak be, a fedele is színaranyból készült és az egészet arannyal szegélyezték. Ebbe helyezték el a kőtáblákat, amelyekre maga Isten véste be a Tízparancsolatot. Ezért nevezték Isten szövetsége ládájának is, vagy frigyládanak, mert a Tízparancsolat volt az alapja annak a szövetségnek, amelyet Isten az Izraellel kötött...

A szent láda fedelét a kegyelem trónjának nevezték...

A kegyelem trónja felett volt a „Sechina”, vagyis az Isten jelenlétének szimbóluma. Az Úr a két kérub közül hirdette ki akaratát.” – PP 304.305.306.

3. A BŰNÉRT VALÓ ÁLDOZAT

- a. Milyen rendelkezést kaptak a bűnösök, akik akaratlanul hágták át a törvényt? A pap: 3Móz 4:2-6. a gyülekezet: 3Móz 4:13-15. a vezető: 3Móz 4:22-24. az egyszerű ember: 3Móz 4:27-29.
-

„A bűnbánó bűnösök nap mint nap hozták áldozatukat a templom ajtajához, és kezüket az áldozat fejére téve megvallották bűneiket. A bűnös így jelképesen önmagáról az ártatlan áldozatra helyezte bűneit, majd az állatot megölte. „Vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat” - mondja az apostol. „A testnek élete a vérben van” (3Móz 17:11). Isten megsértett törvénye a törvényszegő életét követelte. A vér az elveszett bűnöst képviselte, bűnét pedig az áldozat hordozta. Az áldozat vérének a pap bevitte a szentélybe, és a függöny elé hintette. A függöny mögött volt a frigyláda, és benne a bűnös által megsértett törvény. E szertartással a bűn a vér útján jelképesen átkerült a templomra. A vért nem mindig vitték be a szentélybe. Egyes esetekben a pap a húst megette, ahogy Mózes megparancsolta Áron fiainak: „Néktek adta azt az Úr a gyülekezet vétkének hordozásáért” (3Móz 10:17). Mindkét szertartás egyaránt azt szimbolizálta, hogy a bűn átkerült a bűnbánóról a templomra.

Ez a munka egész évben nap mint nap folyt. Izrael bűnei így kerültek át a templomra, és eltávolításuk különleges szolgálatot igényelt. Isten megparancsolta, hogy a pap mindkét szent helyiségért végezzen engesztelést.” – NK 374.

- b. Mikor vezették be az áldozati rendszert és miért? 1Móz 4:3-5; Gal 3:19.
-

„Az ember bukásával a törvény nem változott meg. Isten azonban egy gyógyító rendszert hozott létre, hogy az embert visszatérítse az engedelmességhez. Megváltót ígért és az áldozati felajánlások előre mutattak Krisztus halálára, amin a bűnáldozatok alapultak. Ha Isten törvényét sohasem szegték volna meg, akkor nem lett volna halál és így nem lett volna szükség megváltóra; következésképpen nem lett volna szükség az áldozatokra sem.” – PP 322.

4. A PAPOK

a. **Kiket hívott el Isten, hogy papokként szolgáljanak a szentélyben? 2Móz 28:1; 29:4. Milyen világos parancsot kaptak az Úrtól? 3Móz 10:9-11.**

„A papoktól, akik Isten előtt füstölögtették a tömjént, meg volt követelve, hogy az Isten által gyújtott tüzet használják, amely égett éjjel-nappal, és soha nem aludt ki. Isten pontos utasításokat adott, hogy miként kell végezni a szolgálatok minden egyes részét, hogy azok kapcsolódva az Ő mennyei szolgálatával, összhangba kerülhessenek az Ő szent jellemével. Isten világos utasításaitól való bármilyen eltérés, ami kapcsolatban volt a szent szolgálattal, halállal volt büntethető.” – Te 43.

„Ezután Aron, fiai közreműködésével bemutatta az áldozatot, amelyet Isten rendelt, majd felemelte a kezeit és megáldotta a népet. Mindent úgy tettek, ahogy Isten megparancsolta nekik. Isten elfogadta az áldozatot és figyelemre méltó módon láthatóvá tette előttük dicsőségét: tűz jött ki az Úr elől és megemésztette az oltáron lévő áldozatot.” – PP 317.

b. **Milyen gyakran áldozott a pap az oltáron? 2Móz 29:39. Mit jelent sen ez napjainkra? Zsol 55:18.**

„Amikor a papok reggel és este beléptek a szent helyre a tömjénezés idején, a naponkénti áldozatot már elkészítették a feláldozásra az udvarban levő oltáron. Ez volt a áhítat ideje az istentiszteleten résztvevők számára, akik összegyülekeztek a szent sáternál. Mielőtt Isten jelenléte elé kerültek volna a pap szolgálata útján, szívüket meg kellett vizsgálniuk és bűneiket be kellett vallaniuk. Csendes imában egyesültek arcukkal a szent hely irányába fordulva. Így kéréseik a tömjénfüst felhőjével együtt szálltak fel, mialatt hitükkel erősen belekapaszkodtak a megígért Üdvözítő érdemeibe, akit az engesztelő áldozat jelképezett. A reggeli és az estéli áldozatokra kijelölt órákat szentnek tekintették és az áhítat óráiként tartották meg mindenütt a zsidó nép körében. Amikor a későbbi időkben a zsidók szétszóródtak és fogolyként éltek távoli országokban, e kijelölt órákban ott is mindig arccal Jeruzsálem felé fordulva imádkoztak Izrael Istenéhez. Ebben a szokásban a keresztények is megszívlelendő példát láthatnak a reggeli és estéli imára. Amíg Isten megítéli a lélek nélküli áhítatokat, addig örömmel tekint azokra, akik iránta való szeretetből hajtják meg magukat előtte minden reggel és este, hogy nála bűnbocsánatot keressenek elkövetett bűneikért és áldásáért könyörögjenek.” – PP 311.

5. A FŐPAP

- a. Kit választott meg Isten főpapnak a pusztai szentélyben? 2Móz 29:5-7. Mi volt a főpap kötelessége? Zsid 9:25.

„A főpap a leggondosabb és legünnepélyesebb előkészületek után, évenként egyszer léphetett a szentek szentjébe. A főpapon kívül egyetlen halandó szem sem tekinthetett annak a helyiségnek szent nagyszerűségére, mivel az az Isten látható dicsőségének különleges lakhelye volt. A főpap mindig remegve lépett be oda, míg a nép ünnepélyes csendben várta visszatérését.” – 1SP 274.275.

- b. Amíg a főpap a nagy engesztelési napon szolgálatát végezte a szentek szentjében, mit kellett addig tenni a népnek? 3Móz 23:27-32. Mikor kezdődött a mennyben a nagy engesztelési nap? Dán 8:14; Ésa 22:12-14, 20-22. vö. Jel 3:7-8.

„Hatalmas főpapunk 1844-ben belépett a mennyei szentek szentjébe, hogy megkezdje a vizsgálati ítélet munkáját... Az ószövetségi szolgálatban, amikor a főpap az engesztelési áldozatot végezte a földi szentek szentjében, az embereknek meg kellett aláznuk lelküket és meg kellett vallaniuk bűneiket Isten előtt, hogy azok kitörölthessenek. Kisebb lenne talán a mi kötelességünk most, amikor az engesztelési napon Krisztus a mennyei szentélyben közbenjár népéért, és végső, visszavonhatatlan ítéletet hoz mindegyikünkre nézve?” – 1Sz 118.

Péntek

május 15.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Milyen áldások származnak abból, ha van egy imaházunk ahol Istent szolgáljuk?
- Mózes látta Isten jellemének (a Tízparancsolat) tükröképét, és az Ő lakhelyének mintáját. Hogyan kapcsolódik ez a kettő össze?
- Hogyan működött az áldozati rendszer az ókori Izraelben és hogyan működik ez ma?
- Mi történik, ha elhanyagoljuk a reggeli és esti hálaadást?
- Miért fontos megérteni az engesztelés napját?

AZ ENGESZTELÉS NAPJA

„Ugyanennek a hetedik hónapnak tizedikén az engesztelés napja van: szent gyülekezések legyen néktek, és sanyargassátok meg magatokat, és tűzáldozattal áldozzatok az Úrnak.” – 3Móz 23:27.

„Évenként egyszer az engesztelés nagy napján, a főpap bement a szentek szentjébe, hogy elvégezze a szentély megtisztításának munkáját. Az a szertartás, amelyet ott elvégzett, fejezte be az egész évi szolgálatot.” – PP 312.

Javasolt olvasmány: *A nagy küzdelem, 427-435. (A vizsgálati ítélet)*

Vasárnap

május 17.

1. A BŰNÉRT VALÓ ENGESZTELÉS

a. **Milyen irgalommal teli intézkedést hozott Isten azért, hogy Ádám bűnét jóvátegye? 1Móz 3:15, 21.**

„Abban a pillanatban, amikor Ádám behódolt Sátán csábításainak, s azt követte el, amiről Isten megmondta, hogy nem szabad megtennie, Krisztus, Isten Fia, az élők és holtak közé állt, mondván: „Sújtson engem a büntetés. Én állok az ember helyébe. Még egy lehetőséget nyújtok neki.” A törvényszegés az egész világot halálos ítélet alá sodorta. A mennyben azonban hang hallatszott, mondván: „Váltságdíjat találtam!” (Jób 33:24.) Ő, Aki bűnt nem ismert, bűnné lett az elbukott emberért.” – ST 1900. június 27.

b. **Milyen áldozati rendszert rendelt el Isten, és hogyan érezte magát Ádám, amikor először végezte el a bűnért való áldozatot?**

„Amikor [Ádám] megölte az ártatlan áldozatot, megremegett arra a gondolatra, hogy bűne miatt fog Isten szeplőtlen Bárányának vére hullani. E kép láttán mélységesebben és elevenebben tudatosul benne, hogy milyen súlyos a bűne, amit csakis Isten drága Fiának a halála tehet jóvá.” – PP 42.

2. A NAPONKÉNTI SZOLGÁLAT

a. Mi volt a papok mindennapi kötelessége a szentélyben? 4Móz 28:4; Zsid 10:11.

„A földi templomszolgalat két részből állt: a papok naponta szolgáltak a szenthelyen, a főpap pedig egyszer egy évben a szentek szentjében végezte az engesztelés különleges munkáját: megtisztította a templomot. A bűnbánó bűnösök nap mint nap hozták áldozatukat a templom ajtajához, és kezüket az áldozat fejére téve megvallották bűneiket. A bűnös így jelképesen önmagáról az ártatlan áldozatra helyezte bűneit, majd az állatot megölte.” – NK 374.

„Minden reggel és este egy esztendő bárányt égettek el az oltáron, és vele a kötelező ételáldozatot, amely jelképezte a nemzet naponkénti oda-szentelődését Jahvénak, és jelképezte a Krisztus engesztelő véréből való állandó függőségüket. Isten kifejezetten megparancsolta, hogy minden áldozat, amelyet neki szentelnek a szentély szolgálatára, hiba nélkül való legyen, vagyis „ép”-nek kellett lennie (2Móz 12:5). A papoknak tüzetesen meg kellett vizsgálniuk minden állatot, amelyet áldozatként hoztak el a szent helyre és mindazokat az állatokat vissza kellett utasítaniuk, amelyben valami hibát fedeztek fel.” – PP 310.

b. Mielőtt a papok beléptek volna a szentélybe, mi volt előírva, mit kellett tenniük? 2Móz 30:18-21; 40:30-32.

„Az oltár és a sátor ajtaja között volt a medence. Ez is rézből készült, mégpedig azokból a réztükrökből, amelyeket Izrael asszonyai önként ajánlottak fel. Ebben a medencében kellett a papoknak megmosniuk a kezüket és lábukat, amikor bementek a szent helyiségekbe vagy megközelítették az oltárt, hogy égőáldozatot mutassanak be az Úrnak.” – PP 305.

„Így a papok sem léphettek be saruval a szentélybe, nehogy az esetleg rátapadt por megszenteltelítse azt. Mielőtt a szentélybe beléptek volna, sarujukat az udvarban kellett hagyniuk. Kezüket és lábukat is meg kellett mosniuk és csak akkor végezheték szolgálatukat a sátorban, vagy az égő áldozatok oltáránál. Így állandóan azt tanulták, hogy minden tisztátalanságot el kell távolítaniuk azoknak, aki meg akarják közelíteni azt a helyet, ahol Isten van.” – PP 308.

3. A SZENTEK SZENTJE

a. Mi választotta el a két helységet, és mi volt elhelyezve a szentek szentjében? 2Móz 26:31-34; Zsid 9:3-5.

„A mennyezet díszes kárpitja, amelybe kék, bíborszínű és skarlátvörös angyalokat hímeztek, növelte a látvány szépségét. A második függönyön túl volt a szent sekina, - Isten dicsőségének látható megmutatkozása, - amely elé csak főpap léphetett be úgy, hogy életben is maradt.” – NK 370.

Az első helység összes berendezése mintha színaranyból készült volna és visszatükrözték a belépő képmását. A szentély két részét elválasztó kárpit káprázatos volt. Különböző színből és különböző anyagból készült, gyönyörű szegéllyel, melyet angyalok arany szálakból beleszőtt képei díszítettek.” – 1SP 159.

b. Hogyan nyilvánult meg Isten jelenléte Izrael gyermekei között, különösen a szentélyben? 2Móz 40:34-35; 3Móz 16:2.

„A második függönyön belül volt elhelyezve a bizonyágtétel frigyláda. A szép, gazdag díszítésű függönyt a szent frigyláda elé húzták. Ez a függöny nem ért egészen az építmény mennyezetéig. Isten dicsőségét, mely a kegyelem trónja felett volt, mindkét helyiségből láthatták, de az elsőből sokkal kisebb mértékben. Közvetlenül a frigyláda előtt, de a függöny által elválasztva állt az arany füstölő oltár. Az oltár tüzeit az Úr maga gyújtotta meg, és szent tömjén táplálásával ápolták azt, s illatos felhője éjjel-nappal betöltötte a szenthelyet. Illata messze terjedt a szent sátor körül. Amikor a pap tömjénezett az Úr előtt, a kegyelem trónjára tekintett. Habár nem láthatta azt, mégis tudta, az ott van és amint a tömjén füstje felszállt, az Úr dicsősége leszállt a kegyelem trónjára és betöltötte a szentek szentjét, s az látható volt a szentélyben is. A dicsőség gyakran annyira betöltötte mindkét helységet, hogy a pap képtelen volt ellátni tisztét, és a szent sátor ajtajához kényszerült állni.” – 1SP 273.274.

„A szent láda csodálatos mestermívű fedele volt a kegyelem királyi széke. A fedél felett tömör aranyból készült két kérub emelkedett, egy-egy a láda két szélén. Isten jelenléte ebben a helyiségben mutatkozott meg, a két kérub közötti dicsőségfelhőben.” – NK 369.

4. A FŐPAP FELADATA

a. Milyen különleges eseménynek kellett végbemennie a hetedik hónapnak tizedik napján? 3Móz 16:29-31; 4Móz 29:7.

„A pap egyszer egy évben - a nagy engesztelési napon - belépett a szentek szentjébe, hogy megtisztítsa a templomot. Ezzel a munkával lezárult az évi szolgálat körforgása.” – NK 374.

„A hetedik hónap tizedik napján a főpap belépett a belső helyiségbe, a szentek szentjébe, ahová halálbüntetés terhe alatt, még neki sem volt szabad máskor oda belépnie. A szentély megtisztításának szertartása zárta le az évi szolgálat körforgását.” – 4SP 263.

„Az ószövetségi korban a szenthely megtisztítása, illetve a nagy engesztelési nap a zsidó időszámítás hetedik hónapjának tizedik napján volt (3Móz 16:29-34). A főpap, miután egész Izraelért engesztelést végzett, azaz a bűnöket a szenthelyről eltávolította, előjött, és megáldotta a népet.” – NK 357.

b. Mit kellett tennie a főpapnak, mielőtt a szentek szentjébe beléphetett volna? 3Móz 16:2-6, 16.

„A kegyelem trónja előtt beszélt Isten a főpappal. Ha a főpap szokatlanul hosszú ideig maradt a szentek szentjében, a nép megrettent, attól félve, hogy bűneik miatt, vagy a főpap valamelyik bűne miatt az Úr Isten dicsősége megölte őt. De amikor meghallották a csengők csilingelését, melyek ruháján voltak, nagymértékben megkönnyebbültek. A főpap akkor kijött és megáldotta a népet.” – 1SP 275.

„A szentek szentjében a nagy „VAGYOK” elfoglalta helyét és ember oda nem kapott belépési engedélyt, kivéve egy alkalommal egy személy beléphetett, akit Ő erre kijelölt. Ott, a kegyelem trónja felett, betakarva a kerubimok szárnya által, lakozott Isten dicsőségének shekinája, az Ő jelenlétének folyamatos jelképe, miközben a főpap melléje, amelyben drága kövek voltak elhelyezve (az Urim és a Thummim), tudatták a néppel a szentély szent területéről Jehova ünnepélyes üzenetét. Csodálatos elrendezés, ahogyan az Örökkévaló, a menny és a föld teremtője, kinyilatkoztatta dicsőségét, és feltárta akarátát az emberek fiainak!” – RH 1886. március 2.

5. A KÉT KECSKEBAK

- a. Milyen jelentősége volt a két kecskebaknak az engesztelési napon, és mi történt azzal a kecskebakkal, amely ki lett jelölve bűnért való áldozatul? 3Móz 16:7-8,16.

„Az engesztelési napon két fiatal kecskebakot vittek a templom ajtajához, és sorsot vetettek rájuk: „egyik sorsot az Úrért, a másik sorsot Azázélért” (3Móz 16:8). Azt a kecskét, amelyre az Úrért való sors esett, megölték bűnáldozatként a népért.” – NK 374.

- b. Mi történt a bűnbakkal – Azázellel – amit életben hagytak? 3Móz 16:20-22. Kiket jelképezett a két kecskebak?

„Krisztus műve, szolgálata az emberek megváltásáért és a világegyetem büntől való megtisztítása, a bűnnek a mennyei szentélyből való eltávolításával záródik majd le. Ezek a bűnök Sátánra helyeződnek rá, aki elhordozza a végső büntetést.” – PP 315.

„Amikor a szentek szentjében véget ért a szolgálat, és a bűnért való áldozat vére által a templom megtisztult Izrael bűneitől, a főpap az élő bűnbakot az Úr elé állította, és a gyülekezet színe előtt megvallotta felette „Izrael fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és... azokat a baknak fejére” helyezte (3Móz 16:21). Amikor pedig a mennyei templomban ér véget az engesztelés munkája, Isten és a mennyei angyalok, valamint a megváltott sereg színe előtt Jézus hasonlóképpen helyezi Isten népének bűneit Sátánra. Sátánnak minden bűnért, amelyre rávette az embert, felelnie kell. És miként a bűnbakot a főpap lakatlan vidékre küldte, Krisztus is számúzi Sátánt a puszta földre, a lakatlan és sivár pusztaságra.” – NK 584.

Péntek

május 22.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Magyarázd el az engesztelést jelképeiben és annak valóságos beteljesülését!
- Nevezd meg néhány tény, amelyek a szentély szolgálatának szentségét mutatják.
- Mi volt a szentély második részében, a szentek szentjében?
- Mire világít rá Isten nagy kegyelme a szentély szolgálatában?
- Mit jelképezett a két kecskebak?

A HÁZASSÁG – EGY ISTENI INTÉZMÉNY

„Annakokáért elhagyja a férfi az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.” – 1Móz 2:24.

„Mikor az Alkotó a szent pár kezeit egybevonta, így szólt: „Annakokáért a férfi elhagyja az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté.” (1Móz 2:24.). Így tette kötelezővé a házasság törvényét Ádám minden fiára, az idők végezetéig.” – GH 60.

Javasolt olvasmány: Gondolatok a Hegyibeszédről, 59-61. (A törvény szelleme)

Vasárnap

május 24.

1. ISTEN ALAPÍTOTTA MEG A HÁZASSÁGOT

a. Miután Ádám nevet adott minden állatnak, mi történt? 1Móz 2:18, 21-22. Hogyan tekinti Isten a házasságot? Zsid 13:4.

„Isten rendezte az első esküvőt. Ennek az intézménynek a szerzője tehát a világegyetem Teremtője...

Amikor az ember felismeri és követi a mennyei elveket ezen kapcsolatban, a házasság áldássá válik; őrzí az emberiség tisztaságát és boldogságát, kielégíti az ember társas igényét, nemesíti fizikai, értelmi és erkölcsi természetét.” – PP 20.

b. Mi a jelentősége annak, hogy Ádám oldalbordájából lett teremtve Éva? Ef 5:22-24; Kol 3:18.

„Isten Évát egy bordából teremtette, amelyet Ádám oldalából vett ki, jelezve, hogy nem uralhatta fejként Ádámot, nem taposhatta lábbal őt mint alsóbbrendűt, hanem mellette kellett állnia, mint vele egyenlő, akit Ádám szeret és véd. Az ember része, második énje volt, csont a csontjából, és hús a húsából, tanúsítva azt a szoros egységet, és szerető ragaszkodást, amelynek e kapcsolatban meg kell lennie.” – PP 20.

1. EGY ÖRÖMTELI ESEMÉNY

a. Milyen esemény mutatja, hogy az Úr jóváhagyta a házasság intézményét? Jn 2:1-2.

„Krisztus azért jött világunkba, hogy mennyei világosság ragyogjon az erkölcsi sötétség közepette. Azért jött, hogy megértesse a férfiakkal és nőkkel, hogy a házasság intézménye szent. A kánai menyegzőn való jelenléte nagymértékben megerősítette ezt a rendszert.” – 10MR 188.

„Krisztus nem azért jött, hogy megsemmisítse ezt a [szent és dicső] intézményt, hanem hogy visszaállítsa eredeti szentségébe és magasztosságába. Azért jött, hogy helyreállítsa az emberben Isten erkölcsi képességét, és munkáját a házassági kapcsolat megszentelésével kezdte. Ő, aki teremtette az első szentpárt, és készítette számukra az Éden kertjét, rátette pecsétjét a házasság intézményére, melyet először Édenben ünnepeltek meg.” – 10MR 203.

„Az Ó és Új testamentum a házassági viszonnal jelképezi azt a gyengéd és szent köteléket, mely Krisztust és az Ő népét, a megváltottakat egybefűz, azokat, kiket a Golgotán szenvedésével megváltott.” – GH 60.

b. Hogyan beszél a Szentírás egy boldog otthonról? Zsol 128. rész

„A Szentírás állítja, hogy Jézust és tanítványait meghívták erre a [kánai] menyegzői ünnepségére. Krisztus nem hatalmazta fel a keresztyéneket, hogy amikor menyegzőre hívják őket, azt mondják: „Nem lehetünk jelen ily vidám eseményen.” Ez ünnepélyen való megjelenésével Krisztus arra tanít, örvendjünk azokkal, akik örvendeznek törvényeinek megtartásában. Ő sohasem rontotta el az emberiség ártatlan ünnepeit, ha a menny törvényeivel összhangban folytak le. Helyes dolog, ha olyan összejövetelen, amelyet Ő is megtisztelt jelenlétével, követői is részt vennének. Miután Krisztus részt vett ez ünnepségen, más ünnepélyekre is elment és megszentelte azokat jelenlétével és tanításával.” – ST 1899. augusztus 30.

„Ha boldogságunk abból áll, hogy másokat boldogítsunk, akkor valóban boldogok is vagyunk. Az igazi tanítvány nem él kényeztetett énjének kielégítéséért, hanem Krisztusért, s kicsinyeinek javáért. Úgy feláldozza jólétét, szórakozását, kényelmét, akaratát és önző kívánságait Krisztus ügyéért vagy soha nem fog Krisztus trónjáról uralkodni.” – 1B 81.

„A házasság életre szóló egyesülés – a Krisztus és gyülekezete közötti egység jelképe. A férj és feleség tanúsítsanak egymás iránt olyan lelkületet, amilyet Krisztus tanúsít egyháza iránt.” – 7B 31.

3. A FÉRJ FELADATA

- a. Mit ír elő a Biblia a férj számára, aki a családfő az otthonban? Ef 5:25, 28; Kol 3:19.

„Az Úr úgy alkotta a férfit, a feleség fejét, hogy védelmezője legyen; ő a család összetartó kapcsa, aki összeköti a tagokat... Jézus bölcsességgel, kedvességgel és szelídséggel tartja fenn tekintélyét; így gyakorolja a férj a hatalmát és ekként kövesse az egyház Fejének példáját.” – FLB 259.

- b. Határozd meg a férj és apa helyes magatartását a helytelennel el-lentétben! 1Móz 18:18-19; Ef 6:4; Zsid 12:7-9.

„Az apának kell családjában a szigorúbb erényeket érvényre juttatni, határozottságot, s feddhetetlenséget, a becsületességet, a békétúrést, a bátorságot, a szorgalmat és a gyakorlatiasságot. Amit pedig gyermekei-től megkíván, azt neki magának is gyakorolnia kell, példát mutatva saját férfias magatartásával.” – NOL 272.

„Nem a férfiasság bizonyítéka az, ha férj állandóan azt hangoztatja, hogy ő család feje. Nem növeli tekintélyét az sem, ha az Írásokat idézeti tekintélye alátámasztására. Nem teszi férfiasabbá az sem, ha megköveteli feleségétől, gyermekei anyjától, hogy tervei szerint cselekedjék, mintha azok csálthatatlanok volnának.” - 13MR 82.

„Sok férj nem érti meg eléggé és nem is méltányolja azokat a gondokat és nehézségeket, amelyeket felesége elvisel, amit legnagyobb részt a naponkénti háztartási kötelességek meg nem szűnő körforgása jelent. A férjek gyakran ráncos homlokkal, napfény nélkül érkeznek otthonukba. Amikor az étel nincs időben kész, akkor az elcsigázott feleséget megjegyzésekkel köszöntik, aki gyakran házvezetőnő, ápolónő, szakácsnő, és szobalány egy személyben. A követelőző férj ereszkedjen le, vegye ki a nyugós gyermeket anyja fáradt karjaiból, ezáltal is segíti a család ételének elkészítését. Amikor a csecsemő ingerlékeny és nyugtalan az apa karjaiban, ritkán érzi kötelességének, hogy dajkálja és igyekezzen megnyugtatni és lecsendesíteni gyermekét. Nem veszi tudomásul, hogy az anya órákon át tűrte kicsinyének nyugtalanágát, hanem türelmetlenül felkiált: „Anyá, gyere ide, vedd fel a gyermekedet!” Vajon nem ugyanúgy az ő gyermeke is, mint a feleségéé? Vajon nem ugyanolyan kötelessége, hogy türelmesen hordozza a gyermek nevelés reá eső részét?” – BO 189.190.

4. AZ OTTHON KIRÁLYNŐJE

a. Hogyan írja le a Biblia az igaz, erényes, keresztény feleséget? Péld 18:22; 19:14; 31:10-11, 30.

„A férj a család feje, ahogyan Krisztus is feje az egyháznak. Isten szemében visszataszító bármely eljárás, amellyel a feleség csökkenti igyekszik a férj befolyását, és arra próbálja rávenni, hogy szálljon le méltóságteljes felelős állásából. A feleség kötelessége, hogy lemondjon férje javára kívánságairól és akaratáról. Mindkettőnek engedékenynek kell lennie, de Isten szava elsőbbséget ad a férj ítéletének, döntésének, Ez az elsőbbség nem von le a feleség méltóságából, ha enged annak, kit tanácsadójának és védelmezőjének választott.” – 1B 291.

„Nagyon sok férj megáll e szavaknál: „Ti asszonyok engedelmeskedjetek...”, de olvassuk el ugyanennek a parancsnak végét is: „...amiképpen illik az Úrban.” – 13MR 74.

b. Az Úr melyik parancsolata segíti az otthon királynőjét? 1Pt 3:1-2; Fil 2:14.

„Mialatt a háziasszony látszólag lelkiismeretesen végzi kötelességeit, ugyanakkor állandóan ama szolgaság ellen lázadhat amelyre ítéltetett. Túlzottan felnagyítja kötelezettségeit és korlátozásait azáltal, hogy összehasonlítja sorsát azzal, amit ő, a nő magasabb rendű életének nevez, és megszenvedetlen vágyakat melenget egy könnyebb helyzet után, megszabadulni az apró-cseprő kötelességektől és a megerőltető foglalatosságoktól, amelyek ingerlik az ő lelkületét. Kicsinyes ábrándozásai, amely teljesen más tevékenységi kör, mint amely őt most nagyon próbára teszi, ugyanolyan kellemetlen lenne annak ellenére, hogy esetleg teljesen más jellegű, és minden bizonnyal az is gyötörné őt. Mivel gyümölcstelenül sóvárog más élet után, bűnös elégedetlenséget ápol és otthonát nagyon kellemetlenné teszi férje és gyermekei számára.

„Az igazi feleség és anya teljes ellentéte az előbb leírtaknak. Méltósággal és vidáman teljesíti kötelességeit, nem tartja lealacsonyítónak a kétkezi munkát, akármit is kell végeznie egy jól rendezett háztartás érdekében. Ha Istenre tekint erőért és bátorításért, és az Ő bölcsessége és félelme alatt törekszik végezni a mindennapi kötelességeit, akkor férjét szívéhez fogja kötni, és látni fogja amint gyermekei tiszteletreméltó férfiakká és nőkké válnak felnőttkorukra, édesanyjuk példáját követve erkölcsi kitartással.” – HR 1877. augusztus 1.

5. EGY ÉLETHOSSZIG TARTÓ KÖTELÉK

- a. Isten szavával összhangban meddig köti össze a férjet és feleséget a házassági fogadalom? Mk 10:6-12; Rm 7:1-3; 1Kor 7:39.

„A házassági fogadalom olyan kötelékkel kapcsolja össze két egyén sorsát, amit csakis a halál kezének lenne szabad szétszakítania.” – 4B 507.

„Mit mondhatunk a házassági kapcsolatról ma? Nem megromlott és bemocskolódtott-e, és olyanná lett téve mint Noé napjaiban is volt? Elválást elválás után olvashatunk a napi lapokban. Az özönvíz előtt időszak ilyen házasságairól beszél Krisztus amikor azt mondja, hogy „házasodnak és férjhez mennek vala. (Mt 24:38.)” – 7MR 56.

- b. Ha egy sajnálatos szétválás történik férj és feleség között, milyen két lehetőség létezik? Mal 2:13-16; 1Kor 7:10-11.

„Jézus azért jött e világra, hogy helyreigazítsa a hibákat [emberek hibáit] és visszaállítsa Isten erkölcsi képességét az emberben. A házassággal kapcsolatban rossz felfogás alakult ki Izrael tanítóinak elméjében. A házasság intézményét eredménytelené tették. Az ember szíve annyira megkeményedett, hogy a legjelentéktelenebb ürüggyel is el akart válni feleségétől.

Krisztus eljött, hogy e gonoszságokat helyreigazítsa. Az első csodáját egy menyegző alkalmával művelte. Ezáltal jelentette ki a világnak, hogy a házasság, ha tisztán és szeplőtlenül megőrizzük, szent intézmény.” – 10MR 198.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Hogyan írja le a Biblia az asszony teremtését?
- Csak mikor lehet az esküvő egy valódi örömteli alkalom – és miért?
- Hogyan tudja tökéletesíteni kapcsolatát a férj, feleségével?
- Hogyan tudja tökéletesíteni kapcsolatát a feleség, férjével?
- Mi a bizonyíték arra, hogy Isten az Ő bölcsességében egy élethosszig tartó kapcsolatra tervezte a házasságot?

A Csehszlovák Misszió részére

Csehszlovákia (ma Csehország és Szlovákia) Közép-Európában helyezkedik el, 1918 októberében alakult meg egy különálló országgént, az első világháború végén, előtte az Osztrák-Magyar Monarchia része volt. Az akkori terület ma három részre tagolódik, Csehország, Szlovákia és Kárpát-Ukrajna. 1948-ban a kommunista párt jutott hatalomra az országban, a vallásszabadságot eltörölték, az istentagadó eszme az ország hivatalos világnézetévé vált. 1989-ben az ország újra demokratikussá vált, a lelkiismereti és vallásszabadságot engedélyezték, majd három évvel később Csehszlovákia két részre oszlott és úgy ismeretes ma, mint Csehország és Szlovákia.

A reformáció munkája Csehszlovákiában a Reformmozgalom lelegején kezdődött. 1923-ban gyülekezetünknek 43 tagja volt az országban. Miután a kommunizmus tért nyert az országban, a hívók többé nem gyűlhettek össze. A pásztor elfogták és bebörtönözték, és a nyáj szétszóródott. Azonban a gyülekezetünk vezetőjének a börtönben egy nagyon érdekes tapasztalata volt. Feleségének sikerült bejuttatni a börtönbe a „Nagy küzdelem” című könyvből egy példányt. Ő újra és újra elolvasta azt, és ezek után ráébredt arra, hogy egy nagy hibát követett el, mert nem képezte ki az ifjúságot, akik bebörtönzése után az ő helyére léphettek volna. Tévedését megvallotta az Úrnak, és átélte a valódi megtérést. Tanításokat kezdett küldeni a gyülekezetnek verseken keresztül. Százötven verset írt és meg is zenésítette őket. A hívók megerősödtek az atyafi tanításai által, és énekelték is azokat. Mivel a gyülekezet hosszú évekig vezető nélkül maradt, szétszóródott. Miután kiszabadult, azonnal elkezdte a fiatalok kiképzését, az Úrnak tett fogadalmához híven.

1995-ben Csehszlovákiában gyülekezetünk Misszióvá szerveződött, most van ott egy új csoportunk és azon testvéreink maradéka, akik átélték a sötét napokat. Tervünk, hogy egy összejöveteli helyet építünk, és előrehaladunk a harmadik nyugalom üzenetének terjesztésében.

Szükségünk van a ti segítségetekre. Kérünk legyetek bőkezűek, amikor ezt a különleges adományt összegyűjtitek.

Testvéreitek és testvérnőitek a Csehszlovák Misszióból.

A KERESZTÉNY CSALÁD

„Hogy fiaink olyanok legyenek, mint a plánták, nagyokká nőve ifjú korukban, leányaink, mint a templom mintájára kifaragott oszlopok.” – Zsol 144:12.

„A kereszténység hatalmának legnagyobb bizonyítéka, amit a világ elé tárhatunk, a jól rendezett, jól fegyelmezett család. Ez úgy fogja ajánlani az igazságot, mint semmi más, mert ez egy élő tanúbizonyság arra, hogy a kereszténységnek gyakorlati hatalma van a szívre.” – 4B 304.

Javasolt olvasmány: *Gyermeknevelés, 220-225. 302-310.*

Vasárnap

május 31.

1. EGY KIS MENNY A FÖLDÖN

a. Mit ír elő Isten szava úgy a férjeknek, mint a feleségeknek, hogy egy boldog otthonuk legyen? [1Kor 7:3-4](#); [Gal 6:2](#); [Ef 5:33](#).

„Ne kényszerítsétek házastársatokat arra, hogy azt cselekedje, amit tőlük követeltek. Nem tehetitek ezt, mert nem fog megmaradni egymás iránti szeretetetek. Az önféjűség megnyilvánulásai elpusztítják az otthon békéjét és boldogságát. Ne tegyétek házaseseteketet a harc, perlekedés és vetélkedés életévé. Ha ezt teszitek, mindketten boldogtalanok lesztek. Beszédetek legyen szívélyes, tetteitek gyöngédek. Mondjatok le egyéni kívánságaitokról. Nagyon vigyázzatok szavaitokra, mert hatalmas befolyást gyakorolnak a jóra vagy rosszra. Ne engedjétek meg magatoknak éles, csípős szavakat. Töltsétek be közös életeteket a krisztusi lelkület illatával.” – 7B 31.

b. Hogyan írják le az ihletés szavai az igaz keresztény otthonot? [Zsol 128](#); [Ésa 61:9](#). Hogyan válhat az otthon áldássá vagy átokká?

„Ha a világosságban akarunk járni, engedjük be Krisztust szívünkbe és otthonunkba. Tegyük azzá a családi körünket, amit ez a szó jelent. Kicsiny menny legyen ez a földön, ahol a szeretetet ápoljuk, ahelyett, hogy rendszeresen elfojtanánk. Boldogságunk ennek a szeretetnek az ápolásától függ, az egymás iránti megértéstől, együttérzéstől, és a valódi előzékenységtől, udvariasságtól.” – 3B 539.

2. SZÜLŐK ÉS GYERMEKEK

a. Mit mond a Szentírás az istenfélő szülők gyermekeiről? Zsol 127:3; Péld 17:6; Ésa 54:13.

„Gondoljatok arra, hogy gyermekeitekkel nem bánhattok úgy, mintha saját személyes tulajdonaitok volnának. A gyermekek az Úr öröksége, ezért a megváltás terve éppúgy magában foglalja az ő megváltásukat, mint a miénket. A szülőkre lettek bízva, hogy az Úr tanítása és intése szerint neveljék őket, és képesek legyenek elvégezni munkájukat a mulandó életben és az örökkévalóságban is.” – BO 238.

„A gyermekek az Úr örökségei, s a szülők, ha nem adnak nekik olyan nevelést, amely alkalmassá teszi őket Isten útjait megtartani, komoly felelősséget hanyagolnak el. Nem az Úr akarata, hogy a gyermekek durvává, gorombává, udvariatlanná, engedetlenné, hálátlanná, szentségtelenné, meggondolatlanná, önfejűvé, konokká, felfuvalkodottá váljanak, „inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretőivé”! (2Tim 3:5.) Az Írás azt mondja, hogy ez a társadalmi állapot lesz az utolsó napok egyik jele.” – Gy 156.

„A gyermekeket az engedelmisség ösvényén kell vezetnünk, hogy ne hódoljanak az étvágnak vagy a hiábavalóságnak.” – BO 237.

b. Milyen parancsot ad az Úr azon szülőknek, akik szeretnék, hogy gyermekeik üdvözüljenek? 5Móz 6:4-7; 11:18-19; Péld 22:6.

„Hétközben a szülők ne feledjék, hogy otthonuk legyen az az iskola, ahol gyermekük fölkészülnek a mennyei életre. Beszélgetésük legyen istenfélő. Ne hagyja el ajkukat olyan szó, amelyet gyermekeiknek nem szabadna hallani. Tartsák féken ingerültségüket. Szülők, egész héten éljetez annak tudatában, hogy Isten szeme előtt vagytok, és gyermekeiket azért kaptátok Tőle, hogy Neki neveljétek. Neveljétek Istennek otthonotok kicsiny gyülekezetét, hogy szombaton mindnyájan készek legyetek az istentiszteletre és imára az Úr szent helyén. Minden reggel és minden este ajánljátok gyermekeiteket Istennek, mint vérén megvásárolt örökséget. Tanítsátok őket arra, hogy legfőbb kötelességük és előjoguk szeretni és szolgálni Istent.

A szülők legyenek lelkiismeretesek, hogy Isten tiszteletére és imadására tanulságos és szemléltető leckéket nyújtsanak gyermekeiknek. Idézzenek gyakran bibliaszövegeket, különösen azokat, amelyek gyermekük szívét előkészítik az áhítatos istenfélő szolgálatra. Jó lenne gyakran elismételniünk ezeket a becses szavakat: 'Csak Istenben nyugodjál meg lelkem, mert tőle van reménységem.' (Zsol 62:6.)” – 6B 354.

3. AZ ÖTÖDIK PARANC SOLAT

a. Mit kell a gyermekeknek megtenniük szüleikkel kapcsolatban? 2Móz 20:12; Ef 6:1-3.

„Nincs oly időszak az életben, amikor a gyermekeknek már nem kell tisztelniük szüleiket. Ez az ünnepélyes kötelezettség minden fiúra és lányra érvényes, ez az egyik feltétele annak, hogy hosszú életűek legyenek azon a földön, amelyet az Úr ad a hűségeseeknek. Ez nem egy megjegyzésre érdemtelen tárgy, hanem létfontosságú kérdés. Az ígélet az engedelmeség feltételén nyugszik. Ha engedelmes vagy, akkor hosszú ideig fogsz élni azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked. Ha engedetlen leszel, nem hosszabbítod meg életedet e földön.” – BO 248.

„Gyermekek, szeretnétek elnyerni az örök életet? Akkor tiszteljétek és becsüljétek meg szüleiteket! Ne sebezétek és szomorítsátok meg szívüket! Ne okozzatok nekik álmatlan éjszakákat, hogy szenvedjenek és aggodjanak miattatok! Ha úgy vétkeztetek, hogy nem tanúsítottatok irántuk elég szeretetet és engedelmisséget, akkor kezdjétek el még most a múlt jóvátételét. Nem engedhetek meg magatoknak más utat, mert az az örök élet elvesztését jelentené. A szívek Kutatója ismeri és tudja szüleitek iránti viselkedésedet és magatartásotokat, mert Ő a mennyei szentély arany mérlegén méri az erkölcsi jellemet. Óh, valljátok be hanyagságaitokat szüleitekkel szemben, valljátok be irántuk érzett közömbösségeteket, és hogy semmibevetétek Isten szent parancsolatait!” – YI 1893. június 22.

b. Mi az egyik jele, a mi Urunk Jézus Krisztus hamarosan bekövetkező eljövételének? Rm 1:30; 2Tim 3:2.

„E nemzedék gyermekinek bűne, hogy „szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői.” (2Tim 3:2,4.) És ez az állapot már olyan méreteket öltött, hogy prófécia témája lett, jelezve: az utolsó időben élünk.” – LSzF 42.

„Isten szava bővelkedik előírásokban és tanácsokban, amelyek meghagyják, hogy tiszteljük szüleinket. A fiataloknak azt a szent kötelességet vési szívükbe, hogy szeressék és ápolják azokat, akik születésüktől kezdve gyermekkoruk és ifjúságukon át vezették őket egészen felnőtt korukig és akiknek békéjük és boldogságuk nagymértékben tőlük függ. A Biblia hangja határozottsággal szól ezekről a dolgokról, mindazonáltal nagyon sokszor nem vették figyelembe tanításait.” – FE 101.

4. EGY HÁROMSZOROS HATALOM

a. Milyen a családdal kapcsolatos prófécia fog beteljesedni ezen utolsó napokban? Mal 4:5-6; Lk 1:17.

„Az emberiség helyreállítása és felemelkedése a családban kezdődik. A szülők munkája minden más munka alapjául szolgál. A társadalmat családok alkotják, és a családok olyanná válnak, amilyenné a családfők formálják. A szívből „indul ki minden élet” (Péld 4:23.) a társadalom, az egyház és a nemzet szíve pedig a család. A társadalom jóléte, az egyház eredményessége, a nemzet virágzása az otthon befolyásán múlik.” – NOL 243.

„Akik a kegyelem utolsó üzenetét hirdetik a világnak, tekintsék kötelességüknek, hogy oktassák a szülőket otthoni vallásos feladataikra. Az ő nagy reformációs mozgalmuk kezdődjék azzal, hogy az apák, anyák, és gyermekek elé tárják Isten törvényének elveit. Ha megértetjük a szülőkkel Isten törvényének elvárásait, ezzel meggyőzzük őket az engedelmség kötelességéről. Akkor majd felismerik felelősségüket nem csak önmaguk, de gyermekeik iránt is.” – Gy 392.

b. Mi lesz az eredménye annak, ha apák, anyák és gyermekek egy boldog családot alkotnak? Zsol 144:12.

„Emberi bölcsességnél többre van szükségük nevelési munkájuk minden egyes lépésénél ahhoz, hogy megérthessék, miként nevelhetik gyermekeiket a legmegfelelőbbben, annak érdekében, hogy hasznos és boldog életet éljenek ezen a földön, és felkészüljenek egy magasabb rendű szolgálat nagyobb örömére Isten országában. Apák és anyák soha ne felejtsetek el, hogy szent megbízatásra köteleztétek magatokat. A példaadás hatalma nagyon nagy. Ha nem választotok megfelelő társaságot gyermekeiteknek és megengeditek nekik, hogy kifogásolható erkölcsű fiatalokkal barátkozzanak, akkor olyan iskolába helyezitek őket, vagy engeditek hogy ők saját magukat odahelyezzék, ahol a romlottság leckéit tanítják és gyakoroltatják.” – RH 1881. szeptember 13.

„Szülők, egy ünnepélyes felelősség nyugszik rajtatok. Kötelességetek együtt működni Krisztussal, hogy segítsetek gyermekeiteknek a helyes jellem formálásában. Jézus semmit sem tehet a ti együttműködésetek nélkül. Nem szeretet, sem nem irgalmasság, ha megengeditek a gyermeknek, hogy a saját útját járja. Nem helyes, ha ők irányítanak titeket, s elmulasztjátok a rendreutasítást, mert félreértelmezett szeretetből sajnáljátok megbüntetni őket. Miféle szeretet az, amely hagyja, hogy jellemhibákat alakítsanak ki, melyek majd szerencsétlenné teszik őket? Félre az ilyen szeretettel! Az igazi szeretet a lélek jelen és örökkévaló érdekeit keresi.” – RH 1895. július 16.

5. A HÜSÉGES MUNKA JUTALMA

- a. Az örökkévalóságban, - amikor az üdvözültek biztonságosan lakoznak Isten országában – mit mondhatnak el a szülők, és mit fognak tanúsítani gyermekeik? Ésa 8:18.

„Ha majd az ítélok leülnek, és a könyvek megnyitvatnak, ha a Bíró „jól van” szava elhangzik, és a halhatatlan dicsőség koronáját a győző homlokára illesztik, sokan leveszik majd koronájukat az egész összegyűlt világegyetem szemeláttára, és anyjukra mutatva így szólnak: „Ő tett azzá, amivé Isten kegyelméből lettem. Áldás volt az ő tanításán és imáin az én örök üdvösségemre.” – ŰI 235.

„Anyák ne feledjétek, hogy munkátokban a világmindenség Teremtője segít nektek! Az Ő neve által és erejével győzelemre vezethetitek gyermekeiteket. Tanítsátok őket, hogy keressék Isten erejét, s mondjátok meg nekik: Ő hallja imáikat. Tanítsátok őket, hogy jóval győzzék le a gonoszt, és felemelő, nemesítő befolyást árásszanak mindenkor. Vezessétek őket egységre Istennel, s akkor lesz erejük ellenállni akár a legerősebb kísértéseknek is, hogy egyszer majd elnyerjék a győztesnek járó jutalmat!” – Gy 117.

- b. Mi lesz az egységes keresztény család jutalma, amikor belépnek Isten országába? Zsol 132:12; Jel 5:13.

„Jézus arra hív minket, hogy legyünk részesei örömének – és mi az Ő öröme? A ti lelki vajúdásotok gyümölcset látni. Óh, apák! Látni erőfeszítéseitek gazdag jutalmát! Anyák! Itt állnak gyermekeitek az élet koronájával fejükön s a mennyei angyalok beírják az Élet Könyvébe az anyák nevét, akiknek fáradságos munkája megnyerte őket Jézus Krisztusnak!” – Gy 401.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Mi jellemezi a valódi keresztény családot?
- Nevez meg néhány sikeres kulcstényezőt az Istent féltő gyermekek nevelésében!
- Milyen különös kihívással néznek szembe a szülők ezen utolsó napokban?
- Miért válnak ritkává a valódi keresztény otthonok az utolsó időkben?
- Mi szükséges ahhoz, hogy láthassuk gyermekeinket Isten országában?

A VALÓDI MŰVELTSÉG

„És hogy gyermekségedtől fogva tudod a szentírásokat, melyek téged bölccsé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által.” – 2Tim 3:15.

„Sokak szemében a műveltség a könyvek ismeretét jelenti. Pedig „az Úrnak félelme a bölcsesség kezdete.” (Zsol 111:10.) A műveltség valódi szándéka Isten képmásának helyreállítása az emberben.” – 5B 322.

Javasolt olvasmány: Előtted az élet, 9-22.

Vasárnap

június 7.

1. AZ ÉDENBEN

a. Mi a meghatározása a valódi nevelésnek? Zsol 111:10; Péld 9:10.

„A valódi oktatás, az értelmi, az erkölcsi és a fizikai erők felkészítése minden kötelesség elvégzésére – legyenek azok kellemesek vagy sem –, a szív, az értelem és a lélek minden szokásának és gyakorlatának képzése az isteni szolgálatra.” – 3SM 228.

„A műveltség valódi szándéka Isten képmásának helyreállítása az emberben.” – PP 556.

b. Milyen környezetben volt tanítatva Ádám és Éva? 1Móz 2:8,15.

„A világ kezdetén alapított nevelési rendszer a minta minden korszak számára.” – Gy 203.

„Már a világ kezdete előtt, amikor az Atyával tanácskozott az Úr, azt tervezték, hogy egy kertet ültetnek Ádám és Éva számára Édenben, és rájuk bizzák a gyümölcsfák és a növényzet gondozását. A hasznos munka, mint védelem szolgált számukra, amit aztán nemzedékeken át végeztek volna az emberek egészen a föld történelmének lezárulásáig. A teljes értékű oktatás érdekében össze kell kapcsolni az elméleti képzést a gyakorlati munkával.” – ST 1896. augusztus 13.

2. A PRÓFÉTA ISKOLÁK

- a. **Miről gondoskodtak a „próféták fiai” számára annak érdekében, hogy helyreállítsák a vallásos oktatást Izraelben? 1Sám 7:15-16; 2Kir 2:2-5,15.**

„A Szentírás három prófétaiskolát említ. Egy volt Gilgálban, egy Béthelben, egy pedig Jerikóban. Illés – közvetlen azelőtt, hogy Isten a mennybe ragadta – Elizeussal együtt meglátogatta ezeket a nevelési központokat.” – PK 142.

„A prófétaiskolákban azok tanították az ifjakat, akik nem csupán az isteni igazságban voltak igen jártasak, hanem maguk is szoros közösséget tartottak fenn Istennel és Isten az ő Lelkének rendkívüli ajándékával áldott meg.” – ST 1882. július 20.

- b. **Nevezd meg a prófétaiskolák fő tantárgyait! Zsol 86:11; (angolban: „Tanítsd meg nekem...”) Jn 17:3.**

„A tananyag fő témája Isten törvénye volt a Mózesnek adott utasításokkal, valamint a szent történelem, a szent zene és a költészet. Ezekben az iskolákban a legelső és legnagyobb cél Isten akaratának és az ember Isten iránti köteletségének tanulmányozása volt. A szent történelem feljegyzéseiben nyomon követték Jahve lábnyomait.” – CE 62.

„Azt hiszitek, hogy [a prófétaiskolákban] elfogadták a közönséges iskolák tankönyveit? Nem, nem! Mire tanították őket? Jézus ismeretére.” – KB 330.

„Az iskolában és az otthonban előszóval folyt a tanítás nagy része, de az ifjak megtanulták a héber írások olvasását és az Ószövetség pergamen tekercseit is tanulmányozták... A szentély szolgálatában eléjük tárták a jelképek által bemutatott magasztos igazságokat, és hitük megragadta az egész rendszer központi tárgyát: Istennek Bárányát, aki elveszi a világ bűneit. Ápolták az áhítatos lelkületet. Nemcsak az ima kötelességére tanították meg a tanulókat, hanem arra is, hogyan imádkozzanak, hogyan közeledjenek Teremtőjükhöz, hogyan gyakorolják hitüket Őbenne, hogyan értsék meg és engedelmesskedjenek a Szent Lélek tanításainak. A megszentelt értelem régi és újat hozott elő Istennek kincstárából, és Istennek Lelke jövendőmondásban és szent énekek éneklésében nyilatkozott meg közöttük.” – EÉ 45.

3. HASZNOS TEVÉKENYSÉGEK

a. Hol szerezte Jézus az ő ismereteit? Mt 13:54-56.

„A gyermek Jézus nem járt a zsinagóga-iskolákba. Édesanyja volt első földi tanítója. Az ő ajkáról és a prófétai tekercekből tanult a menyeyei dolgokról. Most, anyja ölében pontosan azokat a szavakat hallotta, amelyeket Ő maga mondott Mózes által Izraelnek. Akkor sem kereste a rabbik iskoláit, amikor átlépte az ifjúkor küszöbét. Nem volt szüksége arra, hogy ilyen forrásból szerezze ismereteit, mert az Ő tanítója Isten volt” – JÉ 49.

„Jézus egész földi élete során lelkiismeretes és kitartó munkás volt. Sokat várt el, tehát sokra vállalkozott. Miután megkezdte szolgálatát, kijelentette: „Nékem cselekednem kell Annak dolgait, Aki elküldött engem, amíg nappal van: eljő az éjszaka, mikor senki sem munkálkodhatik” (Jn 9:4). Jézus nem menekült a gondoktól és a felelősségtől, mint sok állítólagos követője. Sokan épp azért gyengék és alkalmatlanok, mert mindenáron kerülik a fegyelmezést.” – JÉ 52.

b. Hol találunk a valódi műveltséghez megfelelő tananyagot a Biblián kívül? 2Thes 3:8-10.

„A kezügyesség fejlesztése több figyelmet érdemel, mint amennyit eddig kapott. Iskolákat kell alapítanunk, hogy a legmagasabb szellemi és erkölcsi műveltség mellett gondoskodjanak a lehető legjobb eszközökről a testi fejlődés és a szakmai képzés érdekében! Adjanak oktatást a földművelésben, a gyáripárban, beleértve a hasznos szakmákat, tanítsák meg a háztartási gazdálkodást, az egészség fózést, az egészséges öltözködés alapismeretét, a betegek ápolását és hasonlókat. Gondoskodjanak kertetéről, műhelyekről, kezelőhelységekről! Ezt a munkát minden vonalon egyes szakmai oktatók irányítsák!

Munkánknak legyen határozott célja és legyen alapos! Miközben mindenkinek szüksége van bizonyos kézműipari ismeretekre, nélkülözhetetlen az is, hogy a fiatalok legalább egy szakmában jártasak legyenek! Az iskolában minden ifúnak meg kellene szereznie egy ipari vagy kereskedelmi szakmai ismeretet, amellyel szükség esetén biztosítani tudná megélhetését.” – EÉ 218.

4. A BIBLIA AZ OKTATÁSBAN

a. Milyen eredménye lesz a Biblia szorgalmas tanulmányozásának? Zsol 119:98-101; Péld 2:1-5.

„Minden más könyv felett az Isten Igéje legyen tanulmányunk tárgya a legfőbb tankönyvünk, minden nevelés alapja. Neveljük gyermekeinket a Biblia igazságaira, tekintet nélkül előző szokásaikra.” – 6B 131.

„A Biblia Istennek Ádám fiaira és lányaira vonatkozó teljes akaratát tanítja. A Biblia az élet szabálya. Afelől a jellem felől tanít, melyet a jövő életre kell kialakítanunk.” – FE 390.391.

b. Mi legyen az első és legfontosabb ha arra szánjuk magunkat, hogy képzetek legyünk? Ésa 55:2-3; Zsol 25:4-5.

„Napjainkban fiatal férfiak és nők éveket töltenek el azzal, hogy olyan kiképzést nyerjenek, mely értéktelen, hasonló a fához, szénához és pozdorjához, amely az utolsó nagy megemésztő tűzözüben meg fog semmisülni. Életükben sokan hosszú éveket töltenek el azzal, hogy olyan nevelést nyerjenek, mely velük együtt fog elpusztulni. Az ilyen tudományt Isten értéktelennek tekinti. Ez az úgynevezett bölcsesség melyet különböző szerzők tanításából nyernek, elsötétíti Isten Szavának fényét és lecsökkenti értékét. Sok tanuló, miután végez iskolai tanulmányaival, képtelen arra, hogy Isten Szavát megértse és felfogja, nagyra becsülje és tisztelje, és már mielőtt az ilyenfajta iskolákba beiratkoztak, Isten Igéjébe vetett hitük elhomályosult, mert inkább fáradoztak azon, hogy kitűnjenek különféle tanulmányaikban. A Bibliát már nem tekintették irányadó hiteles mértéknek, kiképzésük során azon könyveket helyezték előtérbe, amelyek telve voltak hitetlenséggel, és félrevezető romlott elméleteket népszerűsítettek.” – FE 446.447.

„Az embernek nem a homályos emberi hagyományokra és szokásokra van szüksége ahhoz, hogy érthetővé tegye a Szentírást. Ugyanolyan ésszerű ez az állítás, mint az, hogy a napnak, mely déli verőfényben ragyog az égen, a földi fáklyák fényének pislogására nincs szüksége, hogy megnövelje fényét.” – FE 391.

„Nem szabad úgy vezetnünk be iskolánkba a Bibliát, hogy azt két hitetlenség közé szorítsuk. A Bibliát kell az oktatás alapjává és fő tantárgyává tenni. Igaz, hogy sokkal többet ismerünk ma az élő Isten szavából, mint régen ismertünk, azonban mégis sokkal több tanulnivalónk van mint amennyit már tudunk. Úgy kell használnunk a Szentírást, mint az élő Isten igéjét, úgy kell értékelnünk azt, mint mindenben az elsőt, az utolsót és a legkitűnőbbet. Így válik láthatóvá majd a tényleges, igaz lelki növekedés.” – FE 474.

5. NEVELÉS AZ ÖRÖKKÉVALÓSÁGRA

a. Mit mond az Ihletés szava a Szentírásról? 2Tim 3:15-16.

„A drágakövekhez hasonlóan a Szentírás az örökkévalóságon keresztül fog ragyogni és mind fényesebb és fényesebb lesz, azonban ezen igazságokat félig sem értjük. Az elfogadott becses bibliai igazság kell hogy nagy munkát végezzen bennünk, és így egyre inkább megértsük ezen dolgokat, s hogy miként legyünk nagyobb hatással másokra.” – RH 1888. április 10.

b. Mi lesz a tanulmányozás témája Isten országában és ki fogja tanítani a megváltottakat? Mt 23:10; Ef 6:9; 1Kor 2:9.

„Az új Jeruzsálemben a halhatatlan lények soha nem csökkenő örömmel fogják a teremő hatalom csodáit, a megváltó szeretet titkait fűrkészni. Ott nem lesz Isten elfelejtésére kísértő kegyetlen, ámító ellenség. Ott minden tehetség fejlődik, minden képesség gyarapszik. A tanulás nem fogja elménket fárasztani, és erőnket kimeríteni. Ott a legnagyobb vállalkozások is véghezvihetők, a legmagasztosabb törekvések is megvalósíthatók, a legmagasabb célok is elérhetők. Mindig új magaslatok hívogatnak, új csodák gyönyörködtetnek, új igazságokat érthetünk meg, és új dolgok serkentetik a lélek és a test képességeit.” – NK 601.

„Pedig angyalok kívánnak betekinteni a megváltás tervébe. Ez lesz a megváltottak tanulmányának tárgya és dicsőeneke az örökkévalóság végtelen korszakain át. Nem érdemli-e meg már most elmélyült gondolatainkat és alapos tanulmányozásunkat? Nem kellene-e Istent dicsérnünk szívünkkel, lelkünkkel, szavainkkal? „Adjatok hálát az Úrnak az Ő kegyelméért, és az emberek fiai iránti csodadolgaiért.” – 5B 318.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- A keresztyén nevelés mely létfontosságú elemét nézik le gyakran napjainkban?
- Miért voltak a prófétaiskolák sikeresek a misszió terén?
- Hogyan tudunk közelebb kerülni ahhoz a módszerhez ahogyan Jézus is volt oktatva, nevelve?
- Milyen értelemben van a Biblia elhomályosítva sok keresztyén iskolában?
- Milyen szerepe lesz az oktatásnak és nevelésnek az örökkévalóságon át?

A PRÓFÉTASÁG LELKE

„Mert semmit sem cselekszik az Úr Isten, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.” – Ámos 3:7.

„Vagy Isten az, Aki tanítja az Ő gyülekezetét, feddi az ő helytelenségeiket, és erősíti hitüket, vagy más valaki. Ez a munka vagy Istené, vagy másé. Isten semmit sem tesz Sátánnal együtt.” – 4B 230.

Javasolt olvasmány: *Szemelvények, 1. kötet. 23-36.*

Vasárnap

június 14.

1. KEZDET BEN

a. Kezdetben, miután Isten a teremtés munkáját elvégezte, hogyan érintkezett Ádámmal és Évával? 1Móz 3:8-9. Hogyan érintkezett a pátriárkákkal?

„A szent pár (Ádám és Éva) nemcsak Isten atyai gondoskodását élvező gyermekek voltak, hanem tanulók is a végtelen bölcs Isten iskolájában. Élvezték az angyalok látogatásait, és beszélgethettek Alkotójukkal Őt eltakaró fátyol nélkül.” – CE 207.

„Ádám, Noé, Ábrahám, Izsák, Jákob, és Mózes megértették az evangéliumot. Az üdvösséget az ember helyettese és keze útján keresték. Az ősidőknek e szent emberei közösségben voltak azzal az Üdvözítővel, aki eljövendő volt hozzánk emberi testben. Sőt néhányan közülük szemtől szemben beszélgettek Krisztussal és a mennyei angyalokkal.” – PP 325.

b. Hogyan nyilatkoztatta ki Isten az Ő akaratát Mózesnek, Izráel nagy vezetőjének? 2Móz 33:11; 4Móz 12:7-8.

„Isten népének vezetői közül Mózes volt a legnagyobb. Isten nagy megtiszteltetésben részesítette, nem azért a tapasztalatért, amit az egyiptomi udvarban nyert, hanem mivel a legszelídebb ember volt. Isten szemtől-szembe beszélt vele, ahogy az ember barátjával beszél.” – TII 23.

2. ISTEN SZENT EMBEREI – A PRÓFÉTÁK

- a. **Miután a bűn válaszfalat emelt Isten és az emberiség közé (Ésa 59:1-2.) kiket használt fel az Úr, hogy akaratát kinyilatkoztassa az embereknek? 1Sám 9:9; 2Pt 1:21.**

„Krisztus volt az, aki a próféták által szólott népéhez... Krisztus hangja az, amely az Ótestamentum útján hangzik felénk. „Jézus bizonyágtétele a próféta-ság lelke.” – PP 326.

„Krisztus kijelentései nem újak. Az alapelvek, melyekről Ő beszélt, már Mózesnek kijelentette a felhőoszlopból, a próféták is erről beszéltek és írtak, akiket a Szent Lélek indított erre.” – RH 1896. július 7.

„Minél teljesebben fogadjuk el a Szent Lélek által és az Isten oda-szentelődött szolgálain keresztül közzétett igazságot, annál mélyebbnek és biztosabbnak fogunk tűnni az ősi próféciák, pontosan úgy, ahogyan Isten örökkévaló trónja áll. Meg fogunk bizonyosodni arról, hogy Isten emberei a Szent Lélek készítésének megfelelően szóltak. Az embereknek maguknak is a Szent Lélek befolyása alatt kell lenniük ahhoz, hogy megértsék a Lélek prófétákon keresztül adott kijelentéseit.” – 2Sz 109.

- b. **Mit ígért Isten az Ő népének az Ő akaratára és terveire vonatkozóan? 4Móz 12:6; Ám 3:7.**

„A mai időben is elhívta Isten az egyházát, mint régen Izraelt, - hogy a föld világosságául szolgáljon. Az igazság hatalmas bárdjával – az első második és harmadik angyal üzeneteivel – elválasztotta őket az egyhá-zaktól és a világtól, hogy szent közelségbe vonja őket magához. Törvé-nyének megőrizőivé tette őket, és rájuk bízta a jelennek szóló prófécia nagy igazságait.” – 5B 455.

„Kövessük a próféta-ság Lelkének utasításait. Szeressük a jelen időre szóló igazságot, és engedelmeskedjünk neki. Ez megvéd bennünket, nehogy erős ámtításokat fogadjunk el. Az igéből Isten szól hozzánk. A gyülekezethez írt bizonyágtételeken keresztül is beszél hozzánk. Szól a könyvekből, melyek segítenek érthetővé tenni jelen kötelességeinket, s a most elfoglalandó álláspontot.” – 8B 298.

3. A PRÓFÉTA KÖTELESSÉGE

- a. Milyen fizikai körülmények között kaptak isteni kinyilatkoztatást az igaz próféták? 4Móz 24:2-4; Jób 33:14-16. Mit kellett tenniük a kapott látomással? Hab 2:2.
-

„Dorchesterben 1848. novemberben tartott összejövetelen egy látomást kaptam az elpecsételés üzenetének hirdetéséről. A testvéreknek kötelessége, hogy ösvényünk világosságát sajtó útján terjesszék.

Mikor a látomás elmúlt, így szóltam a férjemnek: „Üzenetem van számodra. Egy folyóirat nyomtatását kell megkezdened és azt szétküldeni az embereknek. Kicsiben kezd, azonban amikor az emberek olvassák ezt, megadják majd az eszközöket a nyomtatáshoz, s már a kezdet is sikeres lesz. Láttam, hogy ebből a kis kezdetből a világosság sugarai áradnak majd szét az egész világra.” – ÉM 67.

- b. Mi még a próféták kötelessége az mellett, hogy előre megmondják a jövő eseményeit? Hós 6:5; 12:10,13; Neh 6:7.
-

„Isten elküldte prófétáit az Izraelitákhoz a fogságba, hogy intsék és figyelmeztessék a népet. A nép bűneire ébredt, és őszinte bűnbánattal fordult Istenhez. Ettől kezdve az Úr bátorító üzeneteket juttatott el hozzájuk. Megígérte, hogy kiszabadítja őket a fogságból, s visszaállítja őket kegyeibe.” – 5B 468.

„Elizeus prófétái működése bizonyos vonatkozásokban nagyon különbözött Illés munkájától. Illésre a kárhoztatás és ítélet üzenetét bízta Isten. A próféta bátran dorgált. A királyt és a népet bűnös útjuk elhagyására szólította. Elizeusnak békésebb küldetése volt. Építenie és erősítenie kellett azt a munkát, amelyet Illés elkezdett; tanítani a népet az Úr útjára. Az ihletett ige szerint személyes kapcsolatba lépett a néppel. Próféta ifjak vették körül. Csodái és szolgálata által gyógyulást és örömet hozott.” – PK 149.

„[Keresztelő] János, mint próféta, Isten képviselőjeként lépett elő, bemutatva a kapcsolatot a törvény és a próféták között, valamint a törvény és a kereszténység között. Munkája és szolgálata visszamutatott a törvényre és a prófétákra, mialatt ugyanakkor előremutatott Krisztusra, mint a világ Üdvözítőjére.” – 2SP 57.

4. PRÓFÉTANŐK

a. Nevez meg néhány prófétanőt, akiket Isten elhívott a prófétai szolgálatra! 2Móz 15:20; Bir 4:4; 2Kir 22:14; Lk 2:36; Apcs 21:8-9.

„Élt Izraelben egy asszony - Debora - , aki híres volt kegyességéről. Isten pedig kiválasztotta, hogy általa szabadítsa meg népét. Prófétanőként ismerték és a szokásos elöljárók hiányában hozzá fordultak tanácsért és igazságszolgáltatásért.” – DG 37.

„Jeruzsálemben, a templom közelében élt Hulda prófétanő. A király nyugtalanító balsejtelmektől indítva hozzá küldött, mert eltökélte, hogy ha lehetséges, megkérdezi az Urat e választott küldöttén keresztül, hogy módjában áll-e megmenteni a bűnös Júdát, most a pusztulás határán.” – DG 44.

b. Miután két férfi is (William Foy és Hazen Foss) visszautasította, hogy tudassák az emberekkel Isten kijelentését, mit mutatott meg Isten Ellen Gould Harmonnak? Milyen címet tulajdonított (E.G.White) sajátmagának – és miért?

„Nem sokkal az 1844-es időpont elmúlása után történt, hogy első látomásomat kaptam. Egyik Krisztusban szeretett testvérnőmet látogattam meg, akivel szívem egybeforr. Őten, nők térdeltünk csöndesen a családi oltárnál. Míg imádkoztunk, oly mértékben szállt rám Isten hatalma, mint még soha. Mintha világosság vett volna körül, s egyre magasabbra szálltam volna a földről. Megfordultam, hogy lássam az advent népet a földön, de nem találtam őket, amikor egy hang szólt hozzám: „Nézz újra, de kissé magasabbra.” Feleltem szememet és keskeny, egyenes ösvényt láttam magasban a világ fölött. Az advent nép ezen az ösvényen haladt a város felé.” – 1B 57.

„Soha nem igényeltem azt, hogy prófétanőnek nevezzenek. Nem vitázom azokkal, akik annak neveznek. Munkám annyira sokrétű, hogy nem nevezhetem magam másként, mint küldöttnek, akit az Úr hívott el, hogy népéhez szóló üzenetét hordozzam, és mindazon munkát végezzem, amit Ő kijelöl számomra.” – 1Sz 32.

5. IGAZ ÉS HAMIS PRÓFÉTÁK

a. Mi Isten maradék gyülekezetének ismertető jele ezen utolsó napokban? Ef 4:11; Jel 12:17; 19:10.ur.

„Isten törvénye és a prófétaság lelke kéz a kézben haladnak, vezetik és tanácsolják a gyülekezetet. Valahányszor elismerte ezt a gyülekezet, az Ő törvényének való engedelmisséggel, a prófétaság lelke lett küldve számára, hogy vezesse az igazság útján... .

A maradék gyülekezet vallani fogja Istent az Ő törvényének megtartásával, és így birtokolni fogják a prófétaság ajándékát. A prófétaság lelke és az Isten törvénye iránti engedelmisség mindig megkülönböztette az Isten igaz népét, de az engedelmisség mértéke mindig a jelen kinyilatkoztatásához van mérve.” – LLM 33.

„Sátán terve, hogy gyengítse Isten népének a bizonyágtételekbe vetett hitét. Ezt követi hitünk legfőbb pontjai, álláspontunk oszlopai iránti hitetlenség, azután kételkedés a Szentírásban, majd lefelé menetelés a kárhozatba. Amikor kétségbe vonják és föladják a bizonyágtételeket, amelyekben pedig azelőtt hittek, Sátán tudja, hogy a magukat megcsalók nem állapodnak meg ennél, ezért megkettőzi erőfeszítéseit, míg csak nyílt lázadásra nem szítja őket, ami azután gyógyíthatatlanná válik, a vége pedig pusztulás.” – 4B 211.

„Ha elvesztitek bizalmatokat a bizonyágtételekben, el fogtok sodródni a Biblia igazságától.” – 5B 98.

„Sátán legutolsó csalása az lesz, hogy az Isten Lelkének bizonyágtételeit hatástalanná teszi.” – FLB 296.

b. Jóllehet veszélyes elutasítani az igaz próféták szavait, de milyen figyelmeztetést kaptunk a hamis próféták ellen? Mt 7:15; 24:24-25; 2Pt 2:1-2; 1Jn 4:1.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Hogyan érintkezett Isten Ádámmal és Évával az Édenben?
- Hogyan szól Isten az Ő népéhez ezen utolsó napokban?
- Nevezd meg egy próféta általános kötelezettségeit!
- Hogyan volt Ellen G.White munkája hasonló a régi idők prófétáinak munkájához?
- Mit kell tennünk, ha a bizonyágtételek keresztezik akaratunkat, útjainkat vagy szokásainkat?

A NÉGY VILÁGBIRODALOM A PRÓFÉCIÁBAN

„Jelentsétek meg és hozzátok elé, sőt egyetemben tanácskozzanak: Ki mondta meg ezt régtől fogva, és jelenté meg előre? Vajon nem én az Úr? És rajtam kívül nincs más Isten igaz Isten és Megmentő nincs kívülem.” – Ésa 45:21.

„Az Úr, aki mindent tud, tudatni fogja ami éppen szükséges gyermekei érdekében, és ha úgy látja jónak, hogy elfátyolozza a jövő eseményeit, ez csak azért van így, mert szeret bennünket, és legfőbb javunkat munkálja.” – ST 1889. augusztus 19.

Javasolt olvasmány: *Próféták és Királyok, 305-311. (Nabukodonozor álma)*

Vasárnap

június 21.

1. A BABILONIAI KIRÁLYSÁG

a. Milyen szavakkal írja le a próféta az ókori Babilon gyönyörű városát? Ésa 13:19; 14:4. Milyen hatással volt Nabukodonozorra Babilon dicsősége? Dán 4:27.

b. Mi lett álomban megmutatva Nabukodonozornak, miközben királyságának nagyságán tűnődött? Dán 2:1, 26-29, 31-38.

„A nagy szoborról szóló álmot - amely Nabukodonozor elé tárta az eseményeket az idők végéig - Isten azért adta, hogy a király megértse, milyen szerepet kell betöltenie a világ történelmében, és birodalmának milyen kapcsolatot kell tartania a mennyyel. Az álom magyarázásakor Nabukodonozor félreérthetetlen tájékoztatást kapott Isten örökkévaló országa felállításáról.” – PK 312.

„Isten az uralkodó hatalom e világ ügyeiben. Megváltoztatja az idöket, és az évszakokat, dönt királyokat és tesz királyokat, hogy saját szándékai megvalósuljanak.” – 1MR 49.

2. MÉDÓ – PERZSIA

- a. Milyen jövendölés szólt Babilon pusztulásáról? Kik voltak az emberi eszközök a prófécia beteljesítésében? Ésa 45:1-2; Dán 5:30-31.
-

„Mialatt azok, akik hűségesek maradtak Istenhez Babilonban, keresve az Urat és tanulmányozva a próféciaikat megjövendölték szabadulásukat, Isten előkészítette a királyok szívét, hogy kedvezzenek az Ő bűnbánó népének.” – RH 1907. március 21.

- b. Milyen figyelemreméltó esemény történt a méd Dárius uralkodása alatt? Dán 6:13-22. Milyen fontos munka lett elvégezve a méd-perzsa királyok idején? Ezsd 5:13; 6:1; 7:12-13.
-

„Dánielt jobban kedvelték, mint a fejedelmeket és kormányzókat, mert kitűnő lelkület lakott benne... Amiért Istenhez imádkozott, oroszlánok barlangjába vetették. A gonosz angyalok eddig elérték céljukat. Dániel azonban tovább imádkozott, még az oroszlánok barlangjában is. Halállal lakolt-e ezért Dániel? Elfeledte-e Isten őt a veremben? Nem, dehogy. Jézus, a menny hatalmas parancsnoka, elküldte angyalát, hogy bezárja az éhes oroszlánok száját, nehogy bántsák Isten imádkozó emberét, így teljes volt a béke az ijesztő barlangban. A király tanúja volt Dániel megmentésének, és tisztelettel hozta ki őt.” – RH 1862. február 18.

„A menny leghatalmasabb erői munkálkodtak a királyok szívén, és Isten népének az volt a feladata, hogy a lehető legnagyobb buzgósággal valósítsa meg Círusz rendeletét.” – PK 355.

„A Médó-Perzsa birodalom tartományi hivatalnokai elmentek Jeruzsálembé, és megkérdezték, hogy ki engedélyezte az épület helyreállítását. Ha a zsidók ekkor nem az Úrtól várták volna az eligazítást, ez az érdeklődés végzetes lehetett volna számukra. „És az ő Istenök szeme vala a zsidók vénein, hogy nem akadályozzák meg őket az építésben, míg az ügy Dárius elébe jutand” (Ezsd 5:5). A hivatalnokok olyan bölcs választ kaptak, hogy elhatározták, levelet írnak Dárius Hystaszesnek, az akkori médó-perzsa uralkodónak, és felhívják figyelmét Círusz eredeti rendeletére, amely megparancsolta, hogy Isten házát építsék fel Jeruzsálemben, költségeit pedig a királyi kincstár fedezze.” – RH 1907. december 26.

3. GÖRÖGORSZÁG

- a. Az állókép melyik része és milyen anyaga jelképezte a harmadik világbirodalmat? Dán 2:39. Miért lett vége a Médó-Perzsa birodalomnak és követte azt Görögország?

„Isten az Ő haragjával sújtott le a Médó-Perzsa birodalomra, mert lábbal taposták az Ő törvényét. Az emberek nem félték Istent. Eluralkodott a gonoszság, istenkáromlás és romlottság a birodalomban. A következő birodalmak még alábbvalók és romlottabbak voltak. Megromlottak, mert megtagadták Istent. Elfeledték Istent és mind mélyebbre és mélyebbre sülyedtek a mérleg serpenyőjén.” – RH 1900. február 6.

„A holtak istenítése majdnem minden pogány rendszerben szembeszökően felismerhető, ugyanúgy, mint a holtakkal való feltételezett kapcsolat. Hitük szerint az istenek közölték akaratukat az emberekkel, és ha hozzájuk fordultak, tanácsokkal is ellátták őket. Ilyen jellegűek voltak Görögország és Róma hírhedt jóshelyei.” – Ev 278.

- b. Hogyan ért véget a Görög birodalom, az előző két birodalom példáját követve? Dán 7:6,12; 8:5-8.

„Minden a cselekvés színterére lépő nemzetnek megengedték, hogy elfoglalja helyét a földön, hogy nyilvánvalóvá legyen, betölti-e a Vigyázónak és a Szentnek szándékát. A jövődőlés nyomon követte a világ nagy nemzeteinek: Babilonnak, Médó-Perzsiának, Görögországnak és Rómának keletkezését és bukását. Mindezeknél a csökkenő hatalmú nemzeteknél megismétlődött a történelem. Mindegyik kapott próba-időt, de mindegyik elbukott, dicsősége elhervadt, hatalma megszűnt, és helyét más foglalta el.” – EÉ 176.177.

„A nemzetek felemelkedéséből és bukásából, ahogy azt Dániel és a Jelenések könyve megvilágítja, meg kell tanulnunk, hogy milyen értéktelen a pusztán külső és földi dicsőség. Nyomtalanul elmúlt Babilon, minden hatalmával és pompájával, amelyhez hasonlót világunk azóta sem látott – az a hatalom, amely korának népe előtt olyan szilárdnak és maradandónak látszott. Elenyészett, „mint a fű virága”! (Jak 1:10.) Ugyanúgy elpusztult a Médó-Perzsa birodalom, valamint Görögország és Róma is.” – FLB 345.

4. A RÓMAI BIRODALOM

- a. Az állókép mely része jelképezte a Római Birodalmat, és milyen anyagból készült ez? Dán 2:40. Mi jellemezte Rómát?
-

„A nagy állóképet képező [melyet Nabukodonozor álmában látott] különböző fémek jelképezik a különböző birodalmakat, amelyeknek értéke és tisztasága mind kevesebb és kevesebb, a fejtől egészen le a lábig. Az állókép feje aranyból volt, a melle és karjai ezüsből, a hasa rézből, a lábai és lábujjai pedig cseréppel keveredett vasból. Így lett kifejezve romlásuk.” – RH 1900. február 6.

- c. Milyen fontos esemény történt a Római uralom alatt? Lk 2:1-7; 21:20-21. Végül mivé alakult át a hatalmas Római Birodalom?
-

„Angyalok figyelték a fáradt utazókat, József és Mária Dávid városába utaztak Augustus császár összeírásai rendelete miatt. Isten gondviselése hozta ide Józsefet és Máriát, mert ezen a helyen kellett Krisztusnak megszületnie a prófécia jövendölése szerint. Egy nyugalmas helyet kerestek a fogadóban, de elküldték őket, mondván nincs üres szoba. A vagyonos és tiszteletreméltó embereket szívesen üdvözölték és adtak nekik szobát és pihenést, azonban a szegény fáradt utazók arra kényszerültek, hogy egy rideg épületben találjanak menedéket, mely az ostoba állatok szálláshelye volt. Itt született meg a világ Megváltója.” – RH 1872. december 17.

„Krisztus elhárította volna a zsidó nemzet pusztulását, ha a nép befogadta volna Őt. Irigységük és féltékenységük azonban kérlelhetetlenné tette őket. Elhatározták, hogy nem fogadják el Messiásként a Názáreti Jézust... Vad indulataik, zabolátlan szenvedélyeik okozták romlásukat. Elvakult haragjukban egymást pusztították. Lázadó, konok gögjükkel kihívták a győztes rómaiak haragját. Jeruzsálem elpusztult, a templom romokban hevert, helyét felszántották, mint a mezőt. Júda fiai a legborzalmasabb halállal pusztultak el. Embermilliókat adtak el közülük, hogy pogány földön rabszolgákként szolgáljanak.” – PK 443.444.

„Az óriási Római Birodalom darabokra hullott szét, és ennek romjain emelkedett fel a rendkívüli hatalom, a Római Katolikus Egyház.” – YI 1903. szeptember 22.

5. A MEGOSZTOTT BIRODALOM

a. A Római birodalmat a vaslábak jelképezték. Milyen anyagból voltak a lábfejek? Dán 2:41-42.

„Nabukodonozor szobrának lábujjai jelképezik jelen állapotunkat. Megosztott állapot ez, és törekeny anyagból való, ami nem tapad össze. A jövődőlés tudtukra adja, hogy Isten nagy napja közvetlen előttünk áll és igen siet.” – 1B 339.

b. Mi volt megjövendölve a lábfejek és lábujjak anyagaiként szolgáló vas és cserép keveredéséről? Dán 2:43. Milyen esemény fog történni a megosztott királyságok idejében? Dán 2:44-45; 7:18,27; Zsol 37:29.

„A Nabukodonozornak megmutatott szobor, bár a földi birodalmak hatalomban és dicsőségben való hanyatlását mutatja, találóan ábrázolja a vallás és erkölcs romlását is az emberek között az említett birodalmakban. Amennyire a nemzetek megfélemeznek Istenről, annak megfelelően válnak erkölcsileg gyengévé.” – 1MR 50.

„[Idézve Mik 4:8.] Azt a birodalmat, amely valaha elveszett a bűn miatt, Krisztus visszaszerezte és a megváltottak vele együtt birtokolják.” – 4SP 489.

„A megváltás nagy terve eredményeképpen a világ teljes mértékben visszakerül Isten kezébe. Mindaz, ami a bűn által elveszett, eredeti formájában áll helyre. Isten nem csak az embert, hanem a földet is megváltja, hogy ez legyen örökkévaló lakhelye az engedelmeseknek. Sátán hatezer éve küzd azért, hogy a földet birtokában tartsa. Most mégis Istennek a föld teremtésénél kifejezett eredeti terve valósul meg.” – PP 301.

SZEMÉLYES ÁTTEKINTŐ KÉRDÉSEK

- Milyen hírek hallatán döbbsent meg a büszke Nabukodonozor?
- Mit tanulhatunk azon módból, ahogyan Isten munkálkodott a pogány uralkodók szívéen, mint például a méd Dáriusén és a perzsa Círusén?
- Milyen figyelmeztetést kell megszívlelnünk a különböző birodalmak felemelkedéséből és bukásából?
- Írd le azt a keserűséget amely azokra jön, akik elutasították Krisztust!
- Mi a jelentése a vas és cserép keveredésének – és hogyan fog ez a kor véget érni?

FÜGGELÉK

1-2Sz	Szemelvények, 1-2 Kötet	LLM	Loma Linda Messages
1-9B	Bizonyságtételek, 1-9 Kötet	MM	Medical Ministry
AT	Apostolok Története	OHC	Our High Calling
BO	Boldog Otthon	PrT	The Present Truth
EÉ	Előtted az Élet	RH	The Review and Herald
ÉÉM	Az Én Életem Ma	ST	The Signs of the Times
ÉM	Életünk és Munkánk	TDG	This Day With God
ESz	Az Evangélium Szolgái	Te	Temperance
Ev	Evangélizálás	TSS	Testimonies on Sabbath School
GH	Gondolatok a Hegyibeszédről		Work
Gy	Gyermeknevelés	YI	The Youth's Instructor
JÉ	Jézus Élete		
JVÚ	Jézushoz Vezető Út		
KB	Kiadatlan Bizonyságtételek		
KP	Krisztus Példázatai		
LSzF	Levelek Szerelmes Fiatalokhoz		
Mar	Maranatha		
MÉ	Megszentelt Élet		
NK	A Nagy Küzdelem		
NOL	A Nagy Orvos Lábnyomán		
PK	Próféták és Királyok		
PP	Pátriárkák és Proféták		
TII	A Te Igéd Igazság		
ÜI	Üzenet az Ifjúságnak		

1-21MR	Manuscript Releases, vol. 1-21.
1-4SG	Spiritual Gifts, vol. 1-4.
1-4SP	The Spirit of Prophecy, vol. 1-4.
3SM	Selected Messages, bk. 3.
AG	God's Amazing Grace
CE	Christian Education
CH	Counsels on Health
CTBH	Christian Temperance and Bible Hygiene
DG	Daughters of God
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By God
GCB	The General Conference Bulletin
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
LHU	Lift Him Up

ELSŐ SZOMBATI ADAKOZÁS

április 4.

Belize térsére

május 2.

A Whispering Pines
(Susogó fenyők)
Keresztény Iskola
számára

június 6.

A Csehszlovák
Misszió részére

